

KREDARICA

BILTEN DRUŠTVA SLOVENCEV V NOVEM SADU

ISSN 1821-1070

Letnik XI. št. 43

E-mail: kredarica@teamnet.rs

Novi Sad, junij-september 2011

20 LET SAMOSTOJNI

str. 2

**DOBRODOŠLI
DOMA,
TRIDNEVNA
TURNÉJA
DRUŠTVA PO
SLOVENIJI**
str. 8

20 LET SAMOSTOJNOSTI REPUBLIKA SLOVENIJA

**INTERVJU:
SILVA MARTINEC**
str. 12

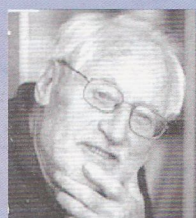
POJOČI MAJ IN KREDARICA
str. 15

**NASTOPI IGRALNEGA
ANSAMBLA KREDARICA**
str. 15

**3. MESTO NA TEKMOVANJU
RECITATORJEV**
str. 19

**ZNANI SLOVENCİ:
TONE PAVČEK**
str. 21

OBVESTILA
str. 23

Aprila 1990 so bile, prvič po drugi svetovni vojni, izvedene večstrankarske demokratične volitve v Sloveniji. Večino na volitvah je dobila koalicija Demos (Demokratična opozicija Slovenije), ki se je zavzemala za neodvisno državo slovenskega naroda. Julija je Demos začel pripravljati osamosvojitveno zakonodajo za plebiscit o osamosvojitvi Slovenije. Tedaj je bila sprejeta Deklaracija o suverenosti Republike Slovenije, plebiscit pa je bil razpisan 23. decembra 1990. Še pred plebiscitom je skupščina objavila tudi Deklaracijo o spoštovanju temeljnih konvencij Sveta Evrope, sprejela pa je tudi Izjavo o dobrih namerah 6. decembra 1990.

Rezultati plebiscita so bili uradno razglašeni 26. decembra (od tedaj ta dan praznujemo kot državni praznik – dan samostojnosti). Glasovanja se je udeležilo 93,2 odstotka volilnih

upravičencev: za samostojnost je glasovalo 88,2 odstotka vseh volivcev.

Postavljen je bil šestmesečni rok za uresničitev plebiscitarne odločitve. V tem obdobju je takratno vodstvo Republike Slovenije pripravljalo ustavo in lastni gospodarski sistem. Dan pred iztekom postavljenega roka, 25. junija 1991, je skupščina sprejela Temeljno ustavno listino o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije in je po razglasitvi neodvisnosti prevzela nadzor nad svojimi mejami.

Jugoslovanska oblast ni priznala slovenske samostojnosti. Oboroženi spopadi med JLA ter slovensko Teritorialno obrambo in slovensko policijo so se začeli 27. junija, končani so bili 3. julija 1991. Istočasno je bila zelo aktivna tudi diplomatska dejavnost. Na začetku julija 1991 je po posredovanju Evropske skupnosti prišlo na Brionih do pogajanj med Jugoslavijo, Slovenijo in

Hrvaško. Podpisana je bila brionska deklaracija, ki jo je 10. julija potrdil tudi slovenski parlament. S to deklaracijo je Slovenija za tri mesece zamrznila osamosvajanje. Prve države so medtem že priznale samostojno Slovenijo. Ko je oktobra 1991 trimesečni rok potekel, je Slovenijo v koprskem pristanišču zapustil zadnji jugoslovanski vojak. Slovenija je uvedla svojo denarno valuto, tuji diplomati pa so imeli redne stike s slovenskim državnim vodstvom.

Januarja 1992 je samostojno in neodvisno Slovenijo priznal Sveti sedež, tako kot večina članic Evropske skupnosti. ZDA so jo priznale 7. aprila. Priznale so jo tudi vse najpomembnejše države (npr. stalne članice Varnostnega sveta OZN), 22. maja 1992 pa je postala tudi 176. članica OZN.

S. M.

POT, KI GA JE SLOVENIJA PREHODILA DO PRVIH DVAJSET LET

18. februar 1987 - Izide 57. številka Nove revije

Izide 57. številka Nove revije z naslovom »Prispevki za slovenski nacionalni program« s programom slovenske osamosvojitve in demokratizacije.

26. februar 1987 - Plakat skupine Novi kolektivizem za obeležitev dneva mladosti

Za obeležitev praznovanja dneva mladosti je izbran plakat skupine Novi kolektivizem, reprodukcija dela Richarda Kleina iz leta 1936, ki zaradi domnev, da želijo avtorji s plakatom socializem izenačiti z nacizmom sproži zahteve, da se avtorji plakata zaprejo.

09. december 1987 - Stavka delavcev Litostroja

Delavci Litostroja med stavko sprejmejo sklep o ustanovitvi neodvisnih sindikatov in pobudo za ustanovitev socialdemokratske stranke (Socialdemokratska zveza Slovenije – ustanovljena 16. decembra), kar predstavlja začetek svobodnega političnega organiziranja.

31. maj 1988 - Aretacije Janše, Borštnerja, Tasiča in Zavrla

Služba državne varnosti aretira Janeza Janšo, varnostni organi JLA pa Ivana Borštnerja. 5. junija je bil aretiran še David Tasič, obtožnica pa je bila vložena tudi zoper Francija Zavrla. Tri dni po prvih aretacijah začne delovati Odbor za varstvo človekovih pravic.

21. junij 1988 - Protest proti aretacijam Janše, Borštnerja, Tasiča in Zavrla

Zbor več deset tisoč ljudi na tedanjem Trgu osvoboditve oz. sedanjem Kongresnem trgu v Ljubljani proti aretaciji Janše, Zavrla, Tasiča in Borštnerja.

27. julij 1988 - Sodni proces proti JBTZ

Sodni proces proti Janezu Janši, Franciju Zavrlu, Davidu Tasiču in Ivanu Borštnerju pred vojaškim sodiščem v Ljubljani, ki se začne 18. julija 1988, konča pa 27. julija 1988 z obsodbo četverice.

08. maj 1989 - Pesnik Tone Pavček predstavi Majniško deklaracijo

Pesnik Tone Pavček na protestnem zborovanju na Kongresnem trgu v Ljubljani prebere Majniško deklaracijo z zahtevo po suvereni slovenski državi in njenem svobodnem odločanju o zunanjih povezavah.

27. september 1989 - Sprejem amandmajev k slovenski ustavi iz leta 1974

Skupščina SR Slovenije sprejme 81 amandmajev k slovenski ustavi iz leta 1974, s katerimi ponovno izpostavlja suverenost naroda in ljudstva v Sloveniji in postavi ustavne podlage za prehod v parlamentarno demokracijo.

30. december 1989 - Prve večstrankarske skupščinske volitve

Razpisane so prve večstrankarske skupščinske volitve in volitve predsednika in članov Predsedstva SR Slovenije

08. januar 1990 - Ustanovitev Demosa

Slovenska demokratična zveza (DZS), Socialdemokratska stranka Slovenije (SDZS), slovenski krščanski demokrati (SKD), Liberalna stranka, Zeleni Slovenije in Slovenska kmečka stranka – Ljudska stranka podpišejo sporazum o ustanovitvi Demosa – Demokratične opozicije Slovenije. Pred volitvami se koaliciji Demos pridružita še Samostojna obrtniška stranka in Sivi panterji (stranka upokojencev).

07. marec 1990 - Sprejem imena Republika Slovenija, brez oznake socialistična

Slovenska skupščina sprejme ime Republika Slovenija, brez oznake socialistična.

29. marec 1990 - Uzakonjena slovenska himna

Uzakonjena je slovenska himna – Zdravljica.

08. april 1990 - Potekajo prve večstrankarske volitve

Prve večstrankarske volitve 160 delegatov v Družbenopolitični zbor in Zbor občin Skupščine Republike Slovenije ter neposredne volitve predsednika in članov Predsedstva Republike Slovenije. Za člane predsedstva Republike Slovenije so bili izvoljeni: Ciril Zlobec, Ivan Oman, Matjaž Kmecl in Dušan Plut. Na volitvah v Družbenopolitični zbor zmaga Demos z 54% vseh glasov (SKD z Lojzetom Peterletom na čelu v okviru koalicije dobi največ glasov – 13%, s tem po Demosovem koalicijskem sporazumu pridobi pravico do mandatarja). Ostali rezultati: Stranka demokratične prenove (ZKS - SDP) - 17,3%, ZSMS liberalna stranka (ZSMS - LS) - 14,5%, Socialdemokratska zveza Slovenije (SDZS) - 7,4%, Slovenski krščanski demokrati (SKD) - 13,0%, Slovenska obrtniška stranka (SOS) - 3,5%, Socialistična zveza Slovenije (SZS - SZDL) - 5,4%, Zeleni Slovenije (ZELENI) - 8,8%, Slovenska demokratična zveza (SDZ) - 9,5%, Slovenska kmečka zveza (SKZ) - 12,6%.

22. april 1990 - Drugi krog predsedniških volitev

Na predsedniških volitvah v drugem krogu zmaga Milan Kučan z 58,6% glasov, Jože Pučnik prejme 41,4% glasov.

09. maj 1990 - France Bučar postane predsednik Skupščine RS

Skupščina Republike Slovenije se sestane na svoji konstitutivni seji. Za predsednika je izvoljen France Bučar.

28. junij 1990 - Izvoljena Peterletova vlada

Izvoljena je vlada (Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije) s premierom Alojzom Peterletom. Vlado sestavljajo stranke Slovenska demokratična zveza (SDZ), Socialdemokratska zveza Slovenije (SDZS), Slovenski krščanski demokrati (SKD), Slovenska kmečka zveza, Slovenska obrtniška stranka, Zeleni Slovenije - združene v koaliciji DeMOS (traja do 14. 5. 1992).

23. december 1990 - Plebiscit o osamosvojitvi Slovenije

Na plebiscitu o osamosvojitvi Slovenije 88,2 odstotka volivcev glasuje ZA.

26. december 1990 - Razglasitev rezultatov plebiscita

Poteka razglasitev uradnih rezultatov plebiscita.

20. februar 1991 - Sprejem XIX. amandmaja k Ustavi RS

Skupščina Republike Slovenije sprejme XIX. amandma k Ustavi Republike Slovenije in izstopi iz pravnega reda SFR Jugoslavije.

23. maj 1991 - Incident v Pekrah

Incident med JLA in TO v Pekrah - enota JLA z oklepniki obkoli 710. učni center TO v Pekrah pri Mariboru in zahteva predajo.

25. junij 1991 - Sprejem Temeljne ustavne listine, ustavnega zakona in Deklaracije o neodvisnosti

Slovenska skupščina sprejme Temeljno ustavno listino, ustavni

zakon in Deklaracijo o neodvisnosti.

26. junij 1991 - Razglasitev samostojnosti in neodvisnosti Slovenije

Slovesna razglasitev samostojnosti in neodvisnosti Slovenije. Predsednik Predsedstva Republike Slovenije, Milan Kučan, pošlje pismo voditeljem zahodnih držav in generalnemu sekretarju OZN Perezu de Cuellarju s prošnjo za mednarodno priznanje.

27. junij 1991 - Začetek 10-dnevne vojne v Sloveniji

Začetek 10-dnevne vojne za samostojnost Slovenije: prvi spopad med TO in JLA se zgodi pri zaselku Poganci pred Novim mestom.

07. julij 1991 - Sprejem Brionske deklaracije

Po pogovorih med predstavniki Republike Slovenije, Republike Hrvaške, SR Srbije, zveznih oblasti in »trojko« evropske skupnosti je na Brionih sprejeta Brionska deklaracija. Sporazumejo se, da nadzor na mejah Republike Slovenije izvaja slovenska milica, carinski prihodki pripadajo federaciji, na mejah se obnovijo razmere pred 25. junijem, slovenske obrambne sile deblokirajo vojašnice, enote JLA se vrnejo vanje, TO se demobilizira, vsi vojni ujetniki morajo biti izpuščeni v enem dnevu, slovenski osamosvojitveni ukrepi pa tri mesece mirujejo.

07. oktober 1991 - Tolar, nov slovenski denar

Slovenski parlament sklene, da bo nov slovenski denar tolar.

25. oktober 1991 - 26. oktober 1991 - Odhod zadnjega vojaka JA

S 25. na 26. 10. zadnji vojak JA zapusti slovensko ozemlje.

23. december 1991 - Sprejem prve ustave samostojne Slovenije

Skupščina RS sprejme novo ustavo, ki je tudi prva ustava samostojne Slovenije.

15. januar 1992 - Evropska skupnost prizna Slovenijo

Evropska skupnost in posamezne države priznajo Slovenijo.

08. februar 1992 - 23. februar 1992 - Slovenski športniki prvič pod zastavo samostojne države

25 slovenskih športnikov na zimskih olimpijskih igrah v Albertvillu v Franciji prvič v zgodovini nastopi pod zastavo samostojne države Slovenije.

11. april 1992 - Zapisega prve generacije slovenskih vojakov

Slovesno priseže prva generacija slovenskih vojakov.

14. maj 1992 - Imenovana prva vlada Janeza Drnovška

Izglasovana je konstruktivna nezaupnica Demosovi vladi. Nov mandatar postane Janez Drnovšek. Vlado, ki traja do 25. 1. 1993, sestavljajo stranke SDS, DS, ZS, LDS, ZLSD in SSS.

22. maj 1992 - Članstvo Slovenije v OZN

Slovenija je kot 176. članica sprejeta v OZN.

25. julij 1992 - 09. avgust 1992 - Sloveniji prvi bron na olimpijskih igrah

Blejska veslača Iztok Čop in Denis Žvegelj v disciplini dvojec brez krmarja na olimpijadi v Barceloni priveslata bron. Enako odličje si pripori tudi četverec brez krmarja v postavi Milan Janša, Sadik Mujkič, Sašo Mirjanič in Jani Klemenčič.

30. september 1992 - V obtoku prvi bankovci slovenskega tolarja

Banka Slovenije da v obtok pravi denar.

06. december 1992 - Prve parlamentarne in predsedniške volitve v samostojni Sloveniji

Potekajo prve parlamentarne in predsedniške volitve v samostojni Sloveniji, na katerih zmagata LDS (prejme 23,5% glasov) in Milan Kučan (prejme 64% vseh glasov).

23. december 1992 - Ustanovno zasedanje Državnega zbora

Prvič se je oblikoval 90-članski Državni zbor. Predsednik Državnega zbora je postal mag. Herman Rigelnik (izvoljen na listi LDS).

15. januar 1993 - Članstvo Slovenije v Mednarodnem denarnem skladu

Slovenija postane članica Mednarodnega denarnega sklada.

25. januar 1993 - Imenovana druga vlada Janeza Drnovška

Vlado sestavljajo LDS (prejme 23,5% glasov), SKD (14,5% glasov), ZLSD (13,6% glasov) in SDSS (3,3% glasov). Leta 1994 zaradi zamenjave ministra iz SDSS, stranka izstopi iz koalicije, leta 1996 pa enako stori še ZLSD (vlada traja do 27.2.1997).

25. februar 1993 - Članstvo Slovenije v Svetovni banki

Slovenija postane polnopravna članica Svetovne banke.

05. april 1993 - Podpis sporazuma o sodelovanju z Evropsko skupnostjo

Predsednik vlade Janez Drnovšek in zunanji minister Lojze Peterle s predstavniki Evropske skupnosti podpišeta sporazum o sodelovanju.

14. maj 1993 - Slovenija postane polnopravna članica Sveta Evrope

Slovenija uradno postane 28. polnopravna članica Sveta Evrope.

12. februar 1994 - 27. februar 1994 - Tri bronaste medalje v Lillehammerju

Slovenija osvoji tri bronaste medalje na zimskih olimpijskih igrah v norveškem Lillehammerju: Katja Koren v slalomu, Alenka Dovžan v alpski kombinaciji in Jure Koširja v slalomu.

30. marec 1994 - Podpis Partnerstva za mir

Predsednik vlade Janez Drnovšek med srečanjem Sveta zveze Nato v Bruslju podpiše okvirni dokument Partnerstva za mir.

29. september 1994 - Ivan Bizjak, prvi ombudsman

Za prvega varuha človekovih pravic je izvoljen Ivan Bizjak.

18. november 1994 - Slovenija postane pridružena članica Nata

V Washingtonu poteka zasedanje severnoatlantske skupščine, na katerem Slovenijo sprejmejo med pridružene članice Nata.

31. marec 1995 - Podpis prvega socialnega sporazuma

Predsednik vlade Janez Drnovšek in predstavniki sindikatov ter delodajalcev v Ljubljani podpišejo prvi socialni sporazum.

30. julij 1995 - Članstvo Slovenije v Svetovni trgovinski organizaciji

Slovenija postane 105. polnopravna in izvorna članica Svetovne trgovinske organizacije.

01. september 1995 - Zunanja konvertibilnost tolarja

Slovenija preide na zunanjo konvertibilnost tolarja.

01. januar 1996 - Članstvo Slovenije v Cefti

Slovenija postane polnopravna članica Srednjeevropskega sporazuma o prosti trgovini Cefta.

17. maj 1996 - 19. maj 1996 - Papež Janez Pavel II. na obisku v Sloveniji

Na obisk v Slovenijo prispe papež Janez Pavel II.

10. junij 1996 - Podpis pridružitvenega sporazuma z EU

Slovenija podpiše pridružitveni sporazum z EU in vloži prošnjo za polnopravno članstvo v EU.

19. julij 1996 - 04. avgust 1996 - Bukovčeva in Vehovar osvojita srebrni medalji na olimpijadi v Atlanti

Atletinja Brigita Bukovec (na 100m z ovirami) in kajakaš Andraž Vehovar (kajak/slalom) na olimpijskih igrah v Atlanti osvojita srebrni

kolajni.

10. november 1996 - Potekajo parlamentarne volitve

Potekajo parlamentarne volitve, na katerih največ glasov dobi Liberalna demokracija Slovenije (LDS) 27,01%. Ostali rezultati: Slovenska ljudska stranka (SLS) 19,38%, Socialdemokratska stranka Slovenije (SDS) 16,13%, Slovenski krščanski demokrati (SKD) 9,62%, Združena lista socialnih demokratov (ZL) 9,03%.

27. februar 1997 - Imenovana tretja vlada Janeza Drnovška

Imenovana je tretja vlada Janeza Drnovška. Koalicijo sestavljajo LDS, SLS in DeSUS (traja do 7.6.2000).

23. marec 1997 - Primožu Peterki veliki kristalni globus

Smučarski skakalec Primož Peterka v Planici kot prvi Slovenec osvoji veliki kristalni globus.

06. junij 1997 - 07. junij 1997 - Srečanje predsednikov držav SEP

6. in 7. junija v Piranu poteka srečanje osmih predsednikov držav SEP.

15. julij 1997 - Pridružitveni sporazum med Slovenijo in EU

Državni zbor ratificira pridružitveni sporazum med Slovenijo in EU.

12. september 1997 - 13. september 1997 - Srečanje predsednikov vlad držav Cefta

12. in 13. septembra v Portorožu poteka srečanje predsednikov vlad držav Cefta.

23. november 1997 - Potekajo predsedniške volitve

Potekajo predsedniške volitve, na katerih je ponovno izvoljen Milan Kučan (55,57%).

13. december 1997 - Povabilo Sloveniji za začetek pogajanj za vstop v EU

Vrh EU v Luksemburgu sprejme odločitev o širitvi 5+1. Med državami kandidatkami za vstop v EU je tudi Slovenija.

01. januar 1998 - Slovenija nestalna članica VS OZN

Slovenija postane nestalna članica VS OZN.

31. marec 1998 - Začetek pogajanj o članstvu v EU

Slovenija uradno začne pogajanja o članstvu v EU.

23. maj 1998 - Slovenija na razstavi EXPO v Lizboni

Slovenija se prvič predstavi na svetovni razstavi EXPO v Lizboni.

01. avgust 1998 - Slovensko predsedovanje VS OZN

Slovenija prevzame enomesečno predsedovanje v VS OZN.

21. januar 1999 - Geografska zaščita imena lipicanec

Vlada sprejme uredbo o geografski zaščiti imena lipicanec.

01. februar 1999 - Slovenija postane pridružena članica EU

V veljavo stopi Evropski pridružitveni sporazum, s čimer Slovenija uradno postane pridružena članica EU.

21. junij 1999 - 22. junij 1999 - Ameriški predsednik Clinton v Sloveniji

Na obisku v Sloveniji se mudi ameriški predsednik William J. Clinton.

19. september 1999 - Drugi obisk papeža v Sloveniji

Na obisku v Sloveniji se mudi papež Janez Pavel II., ki razglasi škofa Antona Martina Slomška za blaženega.

06. november 1999 - Tomaž Humar prepleza južno steno Daulagirija

Tomaž Humar sam v alpskem slogu prepleza južno steno Daulagirija (8167 m).

07. junij 2000 - Imenovana vlada Andreja Bajuka

Po tem, ko je 8. aprila 2000 parlament izglasoval nezaupnico tretji Drnovškovi vladi, je imenovana vlada Andreja Bajuka. Vlado sestavljajo SDS in SLS+SKD (traja do 30.11.2000).

15. september 2000 - 01. oktober 2000 - Prve zlate olimpijske medalje za samostojno Slovenijo

Veslača Iztok Čop in Luka Špik v dvojnem dvojcu in strelec Rajmond Debevec v streljanju z malokalibrsko puško v trojnem položaju na olimpijskih igrah v Sydneyju osvojijo prve zlate olimpijske medalje v samostojni Sloveniji.

07. oktober 2000 - Davo Karničar prismoča z Mt. Everesta

Ekstremni smučar Davo Karničar kot prvi človek na svetu neprekinjeno smuča z vrha najvišje gore na svetu, Mt. Everesta (8848 m), do baznega tabora.

15. oktober 2000 - Potekajo parlamentarne volitve

Potekajo parlamentarne volitve, na katerih največ glasov dobi Liberalna demokracija Slovenije (36,26%), sledijo Socialdemokratska stranka Slovenije (15,8%), Združena lista socialnih demokratov (12,08%), SLS + SKD Slovenska ljudska stranka (9,54%), Nova Slovenija - krščanska ljudska stranka (8,66%) Demokratična stranka upokoencev Slovenije (5,17%), Slovenska nacionalna stranka (4,39%) in Stranka mladih Slovenije (4,34%).

30. november 2000 - Imenovana četrta vlada Janeza Drnovška

Imenovana je četrta vlada Janeza Drnovška. Koalicijo sestavljajo stranke LDS, ZLSD, SLS in DeSUS (traja do 19.12.2002).

16. junij 2001 - Srečanje Bush-Putin v Sloveniji

Na Brdu pri Kranju se prvič srečata ameriški in ruski predsednik George Bush in Vladimir Putin.

13. november 2001 - Napredek Slovenije v pripravah za članstvo v EU

Evropska komisija v četrtem letnem poročilu o napredku na splošno pozitivno oceni napredek Slovenije v pripravah na članstvo v EU.

14. november 2001 - Nogometna reprezentanca uvrščena na svetovno prvenstvo

Nogometna reprezentanca je po dodatnih kvalifikacijah z Romunijo prvič v zgodovini uvrščena na svetovno prvenstvo.

08. februar 2002 - 24. februar 2002 - Bronasta olimpijska medalja smučarskim skakalcem

Smučarski skakalci Damjan Fras, Primož Peterka, Robert Kranjec in Peter Žonta na zimskih olimpijskih igrah v Salt Lake Cityju na ekipni tekmi osvojijo bronasto medaljo.

01. april 2002 - Prvi popis prebivalstva

Statistični urad RS začne prvi popis prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj v samostojni državi. Podatki kažejo, da je v Sloveniji 1.948.250 prebivalcev, 688.733 gospodinjstev in 775.131 stanovanj.

31. maj 2002 - 01. junij 2002 - Srečanje 16 predsednikov srednjeevropskih držav v Sloveniji

Poteka 9. srečanje predsednikov srednjeevropskih držav na Bledu in Brdu pri Kranju.

25. oktober 2002 - Slovenija med kandidatkami za članstvo v EU

Voditelji EU na vrhunskem zasedanju določijo krog desetih držav kandidat za članstvo, med njimi tudi Slovenijo, ki naj bi v povezavo vstopile 1. maja 2004.

21. november 2002 - 22. november 2002 - Slovenija povabljen v Nato

Slovenija	je	na	vrhu	zveze	Nato	v
Pragi	povabljen	v	članstvo	v	zaveznitvu.	

01. december 2002 - Potekajo predsedniške volitve

V drugem krogu predsedniških volitev je za predsednika republike izvoljen Janez Drnovšek, ki s 56,52% glasov premaga Barbaro Brezigar.

19. december 2002 - Imenovana vlada Antona Ropa

Imenovana je vlada Antona Ropa, koalicijo pa sestavljajo stranke LDS, ZLSD, SLS in DeSUS (traja do 3. 12. 2004). Na predsedniških volitvah v drugem krogu zmaga Janez Drnovšek s 56,52% glasov, Barbara Brezigar pa jih prejme 43,48%.

31. januar 2003 - Slovenija konča pristopne pogovore z EU

Slovenija uspešno konča pristopne pogovore z EU.

23. marec 2003 - Referenduma o vstopu Slovenije v EU in Nato

Potekata referendum o vstopu Slovenije v EU in zvezo Nato. Za vstop v EU glasuje 89,645 volivcev, za vstop v zvezo Nato pa 66,08% volivcev. Udeležba na obeh je 60,4%.

16. april 2003 - Podpis pogodbe o vstopu Slovenije v EU

Predsednik republike Janez Drnovšek, premier Anton Rop in zunanji minister Dimitrij Rupel v Atenah podpišejo pogodbo o vstopu Slovenije v EU.

06. november 2003 - 07. november 2003 - Vrh Cefta v Sloveniji

Na Brdu pri Kranju poteka dvodnevni vrh Cefta, držav podpisnic sporazuma o prosti trgovini.

13. november 2003 - Program vstopa Slovenije v ERM II in prevzema evra

Vlada sprejme program vstopa Slovenije v ERM II in prevzema evra.

29. marec 2004 - Članstvo Slovenije v zvezi Nato

Slovenija	postane	članica	zveze	Nato.
-----------	---------	---------	-------	-------

01. maj 2004 - Članstvo Slovenije v EU

Slovenija	postane	članica	EU.
-----------	---------	---------	-----

13. junij 2004 - Potekajo volitve v Evropski parlament

Potekajo prve volitve slovenskih poslancev v Evropski parlament. Poslanci v mandatu 2004 – 2009 postanejo: Mihael Brejč, Mojca Drčar Murko, Romana Jordan Cizelj, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Ljudmila Novak in Alojz Peterle.

28. junij 2004 - Janez Potočnik postane evropski komisar

Pred Sodiščem Evropskih skupnosti v sestavi prve Evropske komisije pod vodstvom Joséja Manuela Barrosa, ki prične z delom 22. novembra 2004, slovesno prisežejo evropski komisarji iz desetih novih članic. Med njimi tudi slovenski Janez Potočnik, ki je zadolžen za znanost in raziskave, v drugi Barrosovi komisiji, ki prevzame dolžnost 9. februarja 2010, pa je evropski komisar za okolje.

13. avgust 2004 - 29. avgust 2004 - Slovenija uspešna na olimpijskih igrah v Atenah

Iztok Čop in Luka Špik na poletnih olimpijskih igrah v Atenah priveslata srebrno medaljo v veslanju dvojni dvojec, bronaste medalje pa osvojijo Jolanda Čepлак v teku na 800m, Vasilij Žbogar v jadrnanju – laser in Urška Žolnir v judu, do 63 kg.

03. oktober 2004 - Potekajo parlamentarne volitve

Potekajo volitve v DZ, na katerih največ glasov dobi SDS 29,08%, sledijo Liberalna demokracija Slovenije (LDS) 22,8%, Združena lista socialnih demokratov (ZLSD) 10,17%, Nova Slovenija – krščanska ljudska stranka (NSi) 9,09%, Slovenska ljudska stranka (SLS) 6,82%, Slovenska nacionalna stranka (SNS) 6,27% in Demokratična stranka upokoencev Slovenije (DeSUS) 4,04%.

25. november 2004 - 26. november 2004 - Zasedanje predsednikov vlad in držav članic SEP

Dvodnevno	vrhunsko	zasedanje
predsednikov vlad	in držav članic	SEP v Portorožu.

25. november 2004 - 26. november 2004 - Zasedanje predsednikov vlad in držav članic SEP

Dvodnevno vrhunsko zasedanje predsednikov vlad in držav članic SEP v Portorožu.

03. december 2004 - Imenovana vlada Janeza Janše

Imenovana je vlada Janeza Janše, koalicijo pa sestavljajo stranke SDS, NSi, SLS in DeSUS.

01. februar 2005 - Ratifikacija Evropske ustave

Državni zbor ratificira Evropsko ustavo.

03. februar 2005 - Načrt uvedbe evra

Vlada potrdi načrt uvedbe evra v Sloveniji.

07. oktober 2005 - Predstavitev podobe novih slovenskih evrokovancev

Finančni minister Andrej Bajuk in guverner Banke Slovenije Mitja Gaspari predstavita podobe novih slovenskih evrokovancev.

05. december 2005 - 06. december 2005 - Poteka vrh OVSE

V Ljubljani poteka ministrsko zasedanje OVSE.

01. marec 2006 - Dvojno označevanje cen

V veljavo stopi zakon o dvojnem označevanju cen, v evrih in v tolarjih.

16. junij 2006 - Zelena luč Sloveniji za prevzem evra

Voditelji EU Sloveniji prižgejo zeleno luč za prevzem evra s 1. 1. 2007.

28. september 2006 - 30. september 2006 - Neformalno zasedanje obrambnih ministrov Nata v Sloveniji

V Portorožu poteka neformalno zasedanje obrambnih ministrov članic zveze Nato.

26. oktober 2006 - Sprejem zakona o uvedbi evra

DZ sprejme zakon o uvedbi evra.

01. januar 2007 - Vstop Slovenije v območje evra

Slovenija vstopi v območje evra, ki postane slovenska nacionalna valuta.

01. september 2007 - Čop in Špik prva na svetovnem prvenstvu v veslanju

Iztok Čop in Luka Špik na svetovnem prvenstvu v veslanju (dvojni dvojec), ki je potekalo v Münchnu, osvojita prvo mesto.

11. november 2007 - Potekajo predsedniške volitve

V drugem krogu predsedniških volitev je za predsednika republike z 68,03% glasov izvoljen Danilo Türk, Alojz Peterle pa prejme 31,97% glasov.

13. december 2007 - Podpis Lizbonske pogodbe

Voditelji držav članic EU, med njimi predsednik vlade Janez Janša in zunanji minister Dimitrij Rupel, v Lizboni podpišejo t.i. Lizbonsko pogodbo, pogodbo o reformi, ki naj bi EU omogočila učinkovito delovanje in okrepila njeno vlogo v svetu. Slovenija Lizbonsko pogodbo ratificira v Državnem zboru, 29. januarja 2008.

22. december 2007 - Slovenija vstopi v schengenski prostor

Slovenija postane država članica schengenskega območja 22. decembra 2007, ko odpravi nadzor na notranjih kopenskih in morskih mejah s članicami EU. 30. marca 2008 pa sprosti nadzor še na zračnih mejah.

01. januar 2008 - 30. junij 2008 - Slovensko predsedovanje Svetu EU

Slovenija prevzame polletno predsedovanje Svetu EU.

10. junij 2008 - Vrh EU-ZDA v Sloveniji

Slovenija na Brdu pri Kranju v okviru predsedovanja Svetu EU gosti vrhunsko srečanje EU in ZDA, ki se ga udeleži tudi ameriški predsednik George Bush ml.

08. avgust 2008 - 24. avgust 2008 - Slovenski športniki uspešni na olimpijskih igrah v Pekingu

Na poletnih olimpijskih igrah v Pekingu Primož Kozmus osvoji naslov olimpijskega prvaka v metu kladiva, Sara Isakovič na 200 metrov v prostem plavanju osvoji srebrno medaljo, prav tako srebrno medaljo v jadrnanju osvoji tudi Vasilij Žbogar. Lucija Polavder v judu nad 78 kg in Rajmond Debevec v streljanju (50 metrov zračna puška, tri pozicije) osvojita bronasti medalji.

21. september 2008 - Potekajo parlamentarne volitve

Potekajo volitve v DZ. Socialni demokrati (SD) dobijo 30,45% glasov, Slovenska demokratska stranka – SDS (29,26 %), Zares (9,37 %), DeSUS – Demokratična stranka upokojencev (7,45 %), Slovenska nacionalna stranka – SNS (5,40 %), koalicija SLS – Slovenska ljudska stranka in SMS – Stranka mladih Slovenije (5,21 %) in LDS Liberalna Demokracija Slovenije (5,21 %).

21. oktober 2008 - 23. oktober 2008 - Obisk britanske kraljice Elizabete II. v Sloveniji

Na tridnevnem obisku v Sloveniji se mudi britanska kraljica Elizabeta II.

21. november 2008 - Imenovana vlada Boruta Pahorja

Imenovana je vlada Boruta Pahorja. Sestavljajo jo koalicijske stranke SD, LDS, Zares in DeSUS.

12. maj 2009 - 18. november 2009 - Predsedovanje Slovenije Odboru ministrov Sveta Evrope

Slovenija predseduje Odboru ministrov Sveta Evrope.

07. junij 2009 - Potekajo volitve v Evropski parlament

Potekajo volitve slovenskih poslancev v Evropski parlament. Poslanci postanejo: Tanja Fajon, Romana Jordan Cizelj, Jelko Kacin, Lojze Peterle, Zoran Thaler, Ivo Vajgl.

13. september 2009 - Peter Kauzer svetovni prvak v kajaku in kanuju na divjih vodah

Kajakaš Peter Kauzer v španskem Seu d'Urgell osvoji naslov svetovnega prvaka v slalomu na divjih vodah.

04. november 2009 - Podpis arbitražnega sporazuma s Hrvaško

Slovenija in Hrvaška v Stockholmu podpišeta arbitražni sporazum o meji.

12. februar 2010 - 28. februar 2010 - Medalje Mazejeve in Majdičeve na olimpijskih igrah v Vancouvru

Slovenija na zimskih olimpijskih igrah v Vancouvru osvoji tri medalje, in sicer srebro alpske smučarke Tine Maze v veleslalomu in superveleslalomu in bron smučarske tekačice Petre Majdič v klasičnem sprintu.

20. marec 2010 - Poteka mednarodna konferenca o prihodnosti Zahodnega Balkana

Na Brdu pri Kranju poteka mednarodna konferenca o prihodnosti Zahodnega Balkana.

06. junij 2010 - Referendum o arbitražnem sporazumu s Hrvaško

Volivke in volivci na referendumu potrdijo arbitražni sporazum s Hrvaško.

11. junij 2010 - 11. julij 2010 - Udeležba nogometne reprezentance na svetovnem prvenstvu

Udeležba slovenske nogometne reprezentance na svetovnem prvenstvu v Južni Afriki. Na oktobrski Fifini lestvici je reprezentanca uvrščena najvišje v svoji zgodovini, na 15. mesto.

21. julij 2010 - Članstvo Slovenije v OECD

Slovenija postane 32. članica OECD.

16. november 2010 - Pipistrelu priznanje za najbolj inovativno podjetje v Evropi

Vodilni svetovni proizvajalec in načrtovalec ultralahkih letal Pipistrel iz Ajdovščine v Parizu prejme nagrado The UKTI Award for Innovation – priznanje za najbolj inovativno podjetje v Evropi.

Povzeto po: <http://www.dvajset.si/>
S. M.

PROSLAVA 20-LETNICE SAMOSTOJNOSTI SLOVENIJE V BEOGRADU

V organizaciji Veleposlaništva Republike Slovenije v Beogradu je 21. junija 2011 na sprejemu na Kalemegdanski terasi svečano obeležena 20-letnica samostojnosti Slovenije, dan državnosti in dan slovenske vojske. Med okoli 750 gostov so bili prisotni tudi zunanji minister Republike Srbije Vuk Jeremić, minister za kulturo in informiranje Predrag Marković, predsednik Srbske akademije znanosti in umetnosti Nikola Hajdin, patriarh srbske pravoslavne cerkve Irinej, mnogi drugi visoki predstavniki srbske politike, gospodarstva, kulture, medijev in nevladnih organizacij, številni predstavniki diplomatskih zborov, predstavniki slovenskih podjetij v Srbiji, predstavniki društev Slovencev iz cele Srbije in ostali tukajšnji Slovenci.

Prisotne sta pozdravila in nagovorila veleposlanik Franc But in minister za zunanje zadeve Republike Slovenije Samuel Žbogar.

Veleposlaništvo je sprejem pripravilo s podporo Slovenskega poslovnega kluba v Beogradu. Slovensko hrano in pijačo so prispevali še Perutnina Ptuj,

Minister Samuel Žbogar in veleposlanik Franc But

Kras Sežana, štajerski in kraški vinarji, Pivovarna Laško ter društvi Slovencev Emona iz Rume in Planika iz Zrenjanina, ki so goste počastili z raznovrstnimi poticami.

S. M.

DRUŠTVO SLOVENCEV EMONA V RUMI OBELEŽILO 20-LETNICO SAMOSTOJNOSTI SLOVENIJE IN 2-LETNICO OBSTOJA DRUŠTVA

Društvo Slovencev Emona v Rumi je 12. junija 2011 proslavljalo 20-letnico samostojnosti Slovenije in obenem drugo letnico delovanja društva. Kot gost na proslavi je s svojim koncertom nastopil MoPS Maj iz Kranja, ki je v tistem času bil na turneji po slovenskih društvih v Vojvodini.

V imenu Urada Vlade Republike Slovenije se je prireditve udeležil Rudi Merljak, v imenu veleposlaništva Slovenije v Srbiji pa namestnik veleposlanika Milan Predan ter konzul Jože Keček, ki so društvu Emona čestitali obletnico in se zahvalili predsedniku društva Zoranu Jovičiču za njegov prispevek slovenstvu na teh prostorih, ki ga daje, tako v okviru društva Emona kot tudi v okviru Nacionalnega sveta slovenske narodne manjšine v Srbiji.

Milan Predan, Rudi Merljak, Zoran Jovičič

S. M.

DOBRODOŠLI DOMA **TRIDNEVNA TURNEJA PO SLOVENIJI (od 1. do 4. julija 2011)**

Mešani pevski zbor, Moška pevska skupina in Igralni ansambel Društva Slovencev Kredarica

Na pobudo Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu je bila Ljubljana 1. julija 2011 center vsega, kar je slovensko, na celodnevni prireditvi Dobrodošli doma, eni od številnih pr slav 20 let samostojnosti Slovenije. Kot že ime pove,

je bila manifestacija Dobrodošli doma posvečena srečanju vseh Slovencev v svoji matični domovini, ki živijo zunaj njenih meja. Na ulicah in trgih v starem mestnem jedru so bile postavljene stojnice organizacij in društev, kot tudi stojnice s kulinarinimi dobrotami, s številnih odrov se je slišala glasba in petje ter videli nastopi folklornih in gledaliških skupin, vseh tistih, ki slovenstvo ohranjajo daleč od Slovenije.

S predsednikom Albertom Kužnerjem (desno)

MePZ Kredarica na vajah z ostalimi zamejskimi in izseljenskimi zbori

Društvo Slovencev Kredarica je tudi bilo del te pisane atmosfere in se je udeležilo prireditve s svojim mešanim pevskim zborom (dirigentka Suzana Gros-Marković), moško pevsko skupino (umetniški vodja Borut Pavlič) in igralnim ansamblom (vodja Milan Bireš). Naši predstavniki so imeli uspešne polurne nastope prvo na Pogačarjevem trgu (orkester) potem pa na Ribjem trgu zraven Trubarjevega antikvarijata (zbor in moška pevska skupina). Večerni nastop na spektaklu Sozvočja Slovenije, na

katerem naj bi zapeli vsi člani našega zbora, moške pevske skupine in orkestra z ostalimi zamejskimi in izseljenskimi zbori, je žal bil odpovedan zaradi dežja. Poleg nastopov na Dobrodošli doma, na katerih je ponosno dalo svoj prispevek obeležitvi 20 let samostojnosti matične domovine, je imelo društvo priložnost se srečati, pogovarjati, spoznati in družiti se z rojaki, Slovenci iz Slovenije, kot tudi s Slovenci iz celega sveta.

Pogačarjev trg, Igralni ansambel DS Kredarica

Ribji trg, MePZ DS Kredarica

Ribji trg, MoPS DS Kredarica

Društvo se zahvaljuje Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki je omogočilo udeležbo na Dobrodošli doma in prispevalo k temu, da se počutimo, da smo res dobrodošli doma.

Silva Martinec
Foto: Milorad Cvijanović

Po celodnevem obhodu 1. julija v Ljubljani, ko nas je le-ta zjutraj pričakala v sončnem in toplem vremenu, da bi nas potem pospremila z nevihto, in po naših nastopih na proslavi 20-letnice samostojnosti Slovenije okrog 23:00 gremo proti Medvodam. Od tega trenutka nam je gostitelj in „angel-varuh“, naš dragi prijatelj Janez Čadež, ki sicer vodi dva moška pevski zbora – enega iz Kranja in drugega iz Medvod in ki smo ju že imeli priložnost gostiti pri nas v Novem Sadu. Izpadlo je namreč, da ima naš avtobus, čeprav nov in udoben, vseeno eno napako – predolg je za cesto, po kateri moramo priti do mesta, kjer bomo prenočili. A, sreča spremlja pogumne, kakor reče Janez, in zahvaljujoč njemu, saj pozna vsak zavoj na cesti, pa tudi sposobnemu vozniku, po precej „vratolomni vožnji“ po ozkih ulicah in cestah tik nad prepadi, prihajamo malo po polnoči živi, zdravi in z nedotaknjenim avtobusom na Četeno Ravan, kjer se nameščamo po sobah na turistični kmetiji Tavčar-Davčen. Prijazni gostitelji nas čakajo budni, čeprav bi že zdavnaj lahko šli počivat, saj jih zgodaj zjutraj čakajo vsakdanji kmečki opravki. Četena Raven je planota na 900 m nadmorske višine, kjer se nahaja samo nekaj kmetijskih gospodarstev. Nikdar ne bom pozabila navdušenja naše zborovodje Suzane, ko je s terase zagledala nebo in nešteto zvezd: „Koliko jih je! In kako so samo blizu!“ Naslednje jutro, ko se je zdanilo, se je z vseh strani slišalo navdušenje nad lepoto, sredi katere smo se znašli. Mnogi med pevci so prvič bili na tolikšni nadmorski višini – ne pozabite, mi smo iz ravne Vojvodine! To je tista Slovenija, ki jo pomnim iz otroštva, to so tiste barve, tiste dišave in zvoki, to je okus kmečkega kruha z maslom in medom, toplega mleka „od prave kravice“, to je mesto, kjer mi srce veselo poje, kjer se počutim čilo in veselo, pa sama ne vem zakaj!

V soboto, 2. julija, po zajtrku, nas Janez, ki je vedno dobre volje, pelje na ogled okolice. Vzpenjamo se do smučarsko-turističnega centra Stari vrh, od koder je čudovit razgled na okoliške gore. Spremljajo nas tudi Janezova žena in vnuki. Malo kasneje odhajamo v pisano in najbolj ohranjeno srednjeveško mesto v Sloveniji, Škofjo Loko, kjer si ogledamo Škofjeloški grad in Kapucinski samostan s cerkvijo Sv. Ane.

V Škofji Loki

Janez nas prosi, naj pohitimo, saj nas že čaka kosilo v daleč naokoli znani gostilni Bencak. Kosilo je posebna zgodba – kraljevsko so nas dočakali in pogostili naši dragi prijatelji! Po kosilu nadaljujemo z ogledom lokalnih znamenitosti: gremo na obhod Smledniškega Starega gradu in Križevega pota pod Starim gradom.

Križev pot

Zvečer v prepolni dvorani Kulturnega doma v Sori (2 km od Medvod) izvajata naš Mešani pevski zbor (zborovodja Suzana Gros-Marković, klavirska spremljava Jožef Ritter) in Moška pevska skupina (umetniški vodja Borut Pavlič) z Lovskim pevskim zborom iz Medvod (zborovodja Janez Čadež) skupni koncert. Sodeč po aplavzu in žarečih obrazih poslušalcev, je bil koncert zelo uspešen. Po koncertu ostajamo na druženju z vinom, z Janezovo harmoniko in našim igralnim ansamblom po (vodja Milan Bireš), s pesmijo in plesom vse do polnoči. Razneženi in polni vtisov se poslavljamo od naših gostiteljev in odhajamo na Četeno Raven, kjer bomo prespali še eno noč, ker moramo zjutraj nadaljevati pot proti Sežani in Trstu.

Skupni koncert v Sori

Nedelja, 3. julij. S prelepih gor Gorenjske se čez poldrugo uro panorama popolnoma spreminja in prihajamo na čemerni primorski kras pred vrata Jadranskega morja. Na starem mejnem prehodu Fernetiči nas že čaka predstavnik Kulturnega društva Kraški dom iz Repentabora pri Trstu. Medtem ko se vozimo po Trstu in tržaškem predmestju, nam on pripoveduje o njegovi zgodovini in življenju Slovencev, ki so se po II. svetovni vojni spet znašli izven meja svoje matične domovine. V Repenu nas čakajo člani Moškega pevskega zbora z zborovodjo Vesno Guštin Grilanc, ki s predpasnikom okrog pasu zapoveduje v kuhinji, kjer se pripravlja bogato kosilo s tradicionalno poslastico za poobedek – štruklji.

V Trstu

Skupaj na Bunčetovi domačiji

Na večerji z glasbo orkestra Kredarica

Škocjanske jame

Po kosilu se vračamo v Slovenijo in ustavljamo v hotelu Malovec v Divači, da bi potem v bližnjem Dutovlju obiskali vinsko klet Štok, kjer nas kakor tudi predlani gostitelji že čakajo s svojimi domačimi izdelki – z vinom, pršutom in pecivom. Isti večer imamo v Dutovlju na Bunčetovi domačiji skupni koncert ob 20. letnici samostojnosti Republike Slovenije. Razen MePZ in MoPS Kredarica so nastopili tudi domači – Mešani pevski zbor Sežana (zbiorovodja Andreja Mele) in Moški pevski zbor Kulturnega društva Kraški dom iz Repentabora (zbiorovodja Vesna Guštin Grilanc). Bili smo počaščeni, da nas s pozdravnim govorom dočaka Predrag Filipov, veleposlanik Republike Srbije v Sloveniji. Koncert se je končal s nastopom našega igralnega ansambla, a po koncertu je sledil odmor in druženje – najprej z domačo zakusko, ki so jo pripravile članice društva Sežana, a potem tudi z obilno in okusno večerjo v restavraciji hotela Malovec, za kar smo hvaležni Kulturnemu društvu Sežana, predsednici Nedi Vrabec in Oriani Jakomin, ki se je še posebej zalagala za organizacijo našega skupnega koncerta.

Ponedeljek, 4. julij. Hitreje, kot smo si želeli, se naše potovanje bliža koncu. Vendar ob vrnitvi ne moremo mimo Škocjanskih jam, kjer se zamudimo okrog tri ure pri ogledu jamskih okraskov, ki so jih potrpežljivo in vztrajno dolga leta ustvarjali apnenec in vodne kapljice reke ponikalnice Reke. Osupli smo nad naravnimi čudesi, pa tudi od utrujenosti – saj pešačimo navkreber in navzdol vsaj 2 km! V eni dvorani 200 m pod površino zemlje z dovoljenjem vodiča, zavedajoč se, da se takšno dovoljenje daje samo s protekcijo, pojemo Dekle, to mi povej in uživamo v nebeško lepem zvenenju. To je bil najlepši možni konec turneje po Sloveniji, domovini naših prednikov, deželi, ki jo nosimo v srcih z željo, da se vedno znova in znova v njo vračamo.

Tekst: Katja Juršič-Huzjan

Prevedla: Elza Ajduković

Foto: Milorad Cvijanović

SILVA MARTINEC, strokovna vzgojiteljica, sekretarka DS Kredarica

Ko nekaj potrebujete kot člani društva in ko pridete v Kredarico, vas pričaka Silva Martinec. Zelo pridna, dinamična, energična, odgovorna ter nadvse kompetentna, bo hitro vse naredila in pomagala pri reševanju vaših različnih vprašanj.

Društvo Slovencev Kredarica je dolgo časa iskalo pravo osebo, ki bi se lahko popolnoma posvetila društvu, vsakodnevno strokovno in trenutno reševala zadeve in koordinirala različne aktivnosti društva. Nedvoumno je društvo to najdlo pri naši sekretarki, ki že več kot 4 leta društvu daje živahnost in dobesedno živi z njim.

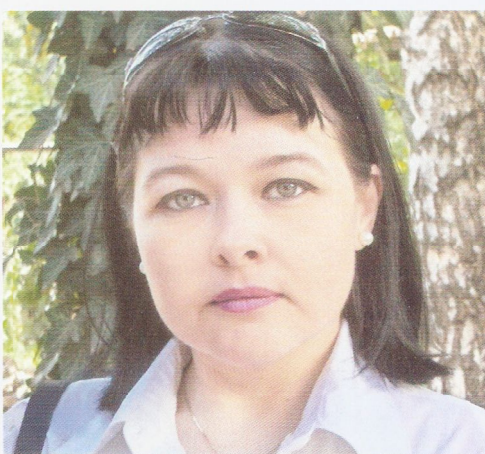
Zaradi tega sem jo obiskala, da vam jo predstavim.

Bi mi, prosim, povedali nekaj o sebi?

Rojena sem v Novem Sadu, sem otrok iz mešanega zakona očeta Antona, Slovenca, in matere Marije, Madžarke. Oče je rojen v Ljubljani, nekaj let pred začetkom II. svetovne vojne kot najstarejši med štirimi otroki. Preživel je hudo otroštvo tekom vojne. Moj dedek Anton, njegov oče, je od začetka vojne bil pri partizanih, potem so ga pa okupatorji ujeli in je bil v ujetništvu v Italiji. V istem času, ko je bil zaprt, so ujeli tudi mojo babico Silvo in je zaradi tega, ker je bila žena partizana, tudi ona bila v zaporu. Tudi očetov dedek z mamine strani, Jože Vodenik, je bil v ujetništvu v Dahavu, in so tako moj oče in njegovi dve sestri kot majhni otroci ostali sami s svojo babico Pavlo Vodenik. Na vso srečo, so se na koncu vsi nekako zbrali in preživeli, nekaj let po vojni se je rodil še stric, življenje pa se je počasi vrnilo v normalne tire.

Oče je šolo končal v Ljubljani in takoj začel delati. Ena od njegovih velikih ljubezni je bil nogomet. Igral je za NK Odred iz Ljubljane (kasneje Olimpija). Simpatično je, da še tudi danes tete in strici pripovedujejo, kako je Tone na tekmi za prvaka Slovenije dal dva izjemno pomembna gola za Odred proti Braniku.

Leta 1960 je oče prišel iz Ljubljane v Novi Sad služiti vojsko. Že tekom služenja vojnega roka je pridobil številna poznanstva, Novi Sad mu je bil všeč in je po končani vojski tukaj ostal. Mama je rojena v Novem Sadu, tukaj je končala madžarsko gimnazijo in vpisala pravno fakulteto, ko je med tem začela tudi delati. Ata je pa že okoli pet let živel in

delal v Novem Sadu, ko se je spoznal z mamo v podjetju, kjer sta kot uslužbenca skupaj delala. Po enem letu sta se poročila, poroka je bila v Ljubljani. Tako se je oče za vedno poročil z Vojvodino, mama s Slovenijo, v meni so se pa, eno leto kasneje, ko sem se rodila, srečali vojvodinska ravnina in slovenske gore, slovenščina in madžarsščina, slovenski in madžarski temperament. Starši so vedno bili, in še vedno so, moja največja podpora in pomoč, v vsakem smislu.

Osnovno šolo sem končala v Novem Sadu. Eno srednjo šolo sem končala v Sremskih Karlovcih – Karlovačko gimnazijo, in pridobila poklic strokovnega sodelavca pravne stroke, a drugo srednjo šolo, ekonomsko-turistično smer, sem končala v Novem Sadu, kot tudi višjo in visoko izobrazbo ter pridobila poklic strokovnega vzgojitelja.

Moja pisana izobrazba je rezultat mojih različnih interesov, od prava, ekonomije in turizma do filozofije, psihologije, pedagogike ... Zadovoljna sem, da sem tem interesom uspela zadostiti, tako skozi izobraževanje kot tudi skozi delo. Verjamem, da se mora človek učiti celo življenje, da je otroško radoveden, da dela na sebi, da napreduje, da nikoli ni konec učenja. Zato se trenutno nahajam na specialističnih študijih.

Poleg obsežnega dela, ki sem ga opravljala v službi, vedno v privatnih podjetjih, večinoma kot del vodstva podjetja, in števila let v odvetniški pisarni kot strokovna sodelavka, sem bila aktivna tudi drugod. Sem udeleženka in ena glavnih organizatorjev več humanitarnih akcij; nekaj let sem bila glavna organizatorica Svetovne dirke miru (na področju Vojvodine, v skoraj 40 mest, v trajanju od okrog 7 dni), v kateri je sodelovalo več kot 90 držav sveta.

Izobražujem se in pišem o zgodovini religije, komparativni mitologiji, politeističnih panteonih, ezoterizmu, filozofiji, antropologiji ... Imela sem tudi nekaj predavanj s teh področij. Ko mi ostane malo časa, rada izdelujem različne slike od navadnih materialov, kot so listi, semena in plodovi rastlin ter njihova lupina, vrh in podobno.

Vaše zveze s Slovenijo danes?

Skozi vsa minula desetletja, od kar je oče začel živeti v Novem Sadu, se vezi s sorodniki in s Slovenijo nasploh niso nikoli pretrgale. Z nostalgijo se spomnim svojega otroštva, prekrasnih trenutkov, ki sem jih preživela tako v Novem Sadu z babico in dedkom z mamine strani kot tudi v Sloveniji s sorodniki, z babico (ime sem dobila po njej) in dedkom, s tetami, stricem, njihovimi družinami, s sestričnami, bratranci. Od trenutka mojega rojstva ni bilo niti ene zime, poletja, praznikov, počitnic, da jih nisem z njimi preživela v Sloveniji. Kasneje, v težkih trenutkih življenja tukaj pri nas, so nam vsi Martinčevi, Žagarji, Kamnikarji, bili neizmerna podpora v vsakem smislu. Žal pa je življenje takšno, da nekateri niso več z nami.

Danes, ko smo vsi sestrične in bratranci odrasli, ko tete in strici imajo že odrasle vnuke, ko je življenje vsem nam prineslo drugačne teme in ne preveč svobodnega in brezbriznega časa, ostaja prekrasen spomin na skupne trenutke otroštva in odrasčanja, na počitnice, smučanje, morje, nabiranje gobic, sprehajanje po gorah in gozdih, na prvomajske praznike gor na Rožniku, ko so naši starši pili zelenega in ko je cel dan igrala polka. Še danes mi srce zaigra, ko vidim vse nianse poletne zelene barve in bele zimske in ko vdihnem vonj gozdov, trave, polja v vznožju gorah. Takšne dišeče bele in zelene nikjer ni, samo v Sloveniji.

Moram še to povedati, da je moja družina najzvestejša publika Kredarice, vedno prisotna na vseh naših nastopih v Sloveniji, ne glede na to, na katerem koncu Slovenije gostujemo ter da se redno zanimajo za naše aktivnosti in življenje društva.

Poleg rojaških odnosov v Sloveniji imam tudi prijatelje, in seveda, poslovne stike, ki so vsi izjemno dobri.

Vaše delo v DS Kredarica, kako se je vse začelo?

Nekaj let, ko smo se s starši včlanili v društvo, sem začela hoditi na pouk, da bi izpopolnjevala svoje znanje slovenskega jezika glede na to, da ga nisem aktivno uporabljala. Občasno je nas učence na pouku dočakal Srđan Radaković, tedanji tajnik društva, in to je bila priložnost za pogovarjanje o aktivnostih društva in o življenju društva nasploh. V teh pogovorih sem izrazila svoja opažanja, mnenja in nekatere ideje. Tako sva se malo boljše spoznala, nato pa mi je po enem letu in pol Srđan predlagal, da bi bila sekretarka, ko se je njemu kot tajniku in tedanjem vodstvu končal mandat. Njegova ocena je bila, da bi s svojo izobrazbo, delovnim izkušnjami, ustvarjalnostjo in interesi jaz bila ta, ki bi popolnoma zadostila vsem pogojem za mesto sekretarja društva. O tem se je z mano pogovarjal tudi Albert Kužner, tedanji predsednik, kasneje specialni svetnik društva, od katerega sem kasneje prevzela in nadaljevala kompletno tehnično-administrativno in organizacijsko delo, ki ga je on opravljal deset let oz. od ustanovitve društva, najprej kot tajnik, potem kot predsednik izvršnega odbora in na koncu kot predsednik društva.

V tem času sem bila v službi in na začetku sem se poleg službe lahko angažirala v Kredarici. Toda hitro se je obseg dela zelo povečal glede na to, da so se tudi aktivnosti društva vsakodnevno povečevale, in odločila sem se odpovedati službo ter se popolnoma posvetila Kredarici. Na skupščini društva istega leta sem izvoljena za sekretarko v drugem mandatu.

V samo nekaj letih se je uresničilo nekaj deset projektov, manifestacij, promocij društva. Kako je vse potekalo?

Tekom treh let, poleg vsakodnevne dela v pisarni, sem skupaj s Srđanom Radakovićem, tedanjim predsednikom izvršnega odbora, bila glavna organizatorica kulturnih in vseh drugih dogajanj v društvu. Organizirali smo in realizirali okrog 35-40 dogodkov, od ideje do uresničitve, ki so vsi imeli en cilj: približevanje nas, tukajšnjih Slovencev, Sloveniji in Slovenije sebi ter na ta način spodbujanje slovenske identitete na teh prostorih, kot tudi predstavljanje slovenske kulture in tradicije nasploh izven njenih meja. Tako smo Slovenci postali več kot aktiven del multietničnega življenja tukaj v Novem Sadu in Vojvodini in gradili most med dvema državama. V kratkem času smo imeli veliko

dogodkov, od kulturnih do, da jih tako imenujem, službenih. Obiskali so nas državni sekretar na Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Jesih, večkrat višji svetovalec na uradu Aleš Selan, Komisija Državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, predstavniki Ministrstva za notranje zadeve Republike Slovenije, Ministrstva za šolstvo in šport Republike Slovenije, vsak mesec smo pa imeli konzularni dan, na katerem smo v sodelovanju z veleposlaništvom našim članom pomagali pri reševanju svojih vprašanj.

Kar se kulturnih dogajanj tiče, smo organizirali številne nastope Slovencev v Novem Sadu, kot tudi nastope našega društva v Sloveniji. V naši organizaciji je v Novem Sadu gostovalo okrog 400 ali več Slovencev oz. članov imenitnih zborov, oktetov, big banda, pihalnega orkestra, folklornih skupin, kot tudi posameznih izvajalcev. Poleg tega se je društvo v vseh svojih segmentih (zbor, orkester, moška pevska skupina, šola slovenščine, bilten) predstavilo tudi na številnih manifestacijah in promocijah tako v Srbiji kot tudi v Sloveniji, kjer smo vedno dobrodošli pri naših Slovencih, a po vrnitvi to daje novo energijo za naprej.

Vsak dan je društvo vse več in več napredovalo. Bili so to zlati časi, ki bodo, upam, trajali. Pogosto so naše aktivnosti presegale dejavnosti enega društva, so pa, lahko rečem, prej bile dejavnosti enega kulturnega centra glede na nivo, kakovost in število dogajanj in glede na to, da so vse naše manifestacije odprte za vse zainteresirane someščane ter da so prestižne dvorane, v katerih se dogajanja odvijajo, vedno prepolne.

Kakšne težave ste imeli pri svojem delu?

Težave? Ja, seveda, ni vedno vse potekalo brez težavah in problemov. Pogosto ni zavesti o tem, da ni dovolj imeti idejo, o kateri se bomo samo pogovarjali, nič pa naredili, ali pa čakali, da nekdo drug to idejo uresniči namesto nas.

Ideja je samo prvi korak do cilja, moramo nekaj konkretnega narediti. Do cilja se pride z veliko truda in trme. A v težkih časih vedno morate imeti širšo sliko, vizijo in cilj, v katerega boste usmerjali energijo, čeprav se morda počutite osamljene. Na koncu pa, ko se cilji, ideje in vizije uresničijo, ko je to v korist vsem, ko vidite, da je nevhvaležnost in nerazumevanje, ki ste ga morda izkusili, nič v premerjavi z doseženim,

vam je srce polno, takoj pozabite na vse težave, se začnete pripravljati za nove ideje in se zavedate tega, da težave vedno bodo.

Ko delate z ljudmi, so težave samoumevne. Skupaj sva s Srđanom Radakovićem veliko tega dala čez. Potem sem pa v enem trenutku ostala sama s težavami. Srđan je nenadoma odšel živeti v Slovenijo, nekaj mesecev potem je pa predsednik društva odpovedal. Bili so to težki časi, tako za društvo kot tako tudi za mene osebno. Veliko načrtih in projektov je bilo treba končati in realizirati, zraven pa še napisati novi statut društva, na novo registrirati društvo v zakonskem roku, narediti revizijo članstva, izvoliti novo vodstvo ... S hvaležnostjo bi omenila, da je v tem času tedanji specialni svetnik društva Albert Kužner (kasneje drugič izvoljen za predsednika) društvu in meni osebno priskočil v pomoč in smo iz vsega uspeli nekako izplavati.

Urejate tudi bilten društva?

Ena od mojih velikih ljubezni so knjige in pisanje. Veliko tega sem napisala na različne teme, nekaj je tudi objavljeno v različnih publikacijah, bila sem tudi članica uredniškega odbora enega časopisa.

Za bilten društva sem začela pisati takoj, ko sem začela z delom v društvu, 2007. leta. Za v. d. urednice biltena sem izbrana 1. septembra 2008, čeprav nihče ni vedel za moje prejšnje "pisateljske" in "novinarske" izkušnje. "V. d." pa zaradi tega, ker je moj predlog bil, da imenujemo nekoga drugega, ker sem že bila obremenjena s številnimi obveznostmi, ki jih imam vsakodnevno ter sem se bala, da ne bom mogla biti kos še eni nalogi. Ne glede na to je izvršni odbor odločil, da mene imenujejo kot urednico. Sem sprejela, ampak samo kot začasno rešitev, to je razlog za v. d. Kot se pa pogosto zgodi, se začasne rešitve spremenijo v trajne.

Kot pri drugih stvareh, imam tudi pri delu na biltenu pomoč od Marije Lovrić, Elže Ajduković ter od vsake učiteljice, ki vodi pouk slovenščine. Poleg uredniškega dela dosti pišem za bilten, fotografiram in delam predpripravo za tisk. V začetku sem se zelo razburjala, ko sem našla kakšno napako v že natiskanem tiražu, ker sem, ne glede na to, kakšne so napake, jih vedno doživela kot svoje lastne. Potem sem pa ugotovila, da izgleda, da je to normalno, da čeprav stokrat vse preberete, na koncu se napake zgodijo.

Edino pomembno je to, da bodo v biltenu, ki ga hranimo v arhivu društva, Narodni univerzitetni knjižnici v Ljubljani, na Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Matici srbski, Sekretariatu AP Vojvodine za upravo, izobraževanje in nacionalne skupnosti, vedno ostale zapisane vse aktivnosti nas Slovencev tukaj, v enem času, ki bodo govorile o življenju društva in njegovih članov v enem drugem času.

Kdo pomaga pri delu društva iz matice in v Srbiji, s kom dobro sodelujete?

Na prvem mestu, to je Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, brez katerega življenje enega društva ne bi bilo možno. Urad poleg finančne daje vsako drugo mogočo vrsto podpore. To res veliko pomeni, da se vsakodnevno počutite, da matica skrbi za nas, ki smo zunaj njenih meja. In, pogosto to poudarjam, da urad ni stavba; na uradu se nahajajo živi ljudje, na katere se lahko obrnete, s katerimi se lahko o vsem pogovarjate, o uspehih, ki jih imate, o problemih in težavah.

Posebej bi poudarila izjemno dobro sodelovanje z Alešem Selanom, višjim svetnikom na uradu, ki je že leta popolnoma seznanjen z našim delom, življenjem, aktivnostih, uspehih in problemih društva. Je pogosto tukaj, bi rekli "na terenu", med nami, in je, lahko rečem, čisto domač postal. Dragocena je njegova podpora, razumevanje in nasveti, ki jih nam daje.

Potem je tu Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije, ki sofinancira dopolnilni pouk slovenščine in omogoča, da s strokovnim predavateljem šola tekoče funkcionira in na ta način omogoča vsem zainteresiranim članom, da se učijo ali izpopolnjujejo svoje znanje jezika. Učenci šole, od najmlajših do najstarejših, aktivno sodelujejo na vseh prireditvah, ki jih društvo organizira, udeležujejo se tekmovanj recitatorjev, kvizov.

Tudi z Združenjem Slovenska izseljenska matica obstajajo izredno dobri odnosi, na čigar pobudo je 1997. leta ustanovljeno prvo društvo Slovencev v tedanji ZR Jugoslaviji oz. naše društvo Kredarica. Tekom vseh let je bila Slovenska izseljenska matica bila velikokrat spona med nami Slovenci tukaj in institucij, različnih kulturnih društvih in posameznikov v Sloveniji. Na manifestaciji Srečanje v moji deželi v organizaciji Slovenske izseljenske matice je naše društvo petkrat nastopilo, imelo priložnost spoznati in družiti se s svojimi rojaki iz celega sveta.

Z Veleposlaništvom Republike Slovenije v Beogradu imamo tudi redne

in dobre kontakte. Neprecenljivo pomoč je veleposlaništvo dalo na organiziranih konzularnih dnevih enkrat mesečno v prostorih našeg društva, s čimer so naši člani lahko opravili administrativne in druge zadeve brez odhoda v Beograd. Prav tako je dalo veliko podporo in pomoč ustanovitvi Nacionalnega sveta slovenske nacionalne manjšine. Osebe veleposlaništva je vedno prisotno na kulturno-umetniških dogajanjih, ki jih naše društvo organizira, kot tudi na uradnih sestankih, ki jih imamo z različnimi delegacijami iz Slovenije.

Omeniti je treba tudi NLB banko, ki ima vedno posluh za naše aktivnosti in dejavnosti ter jih že leta podpira.

Dobri odnosi in sodelovanje obstajajo tudi z Avtonomno pokrajino Vojvodino – Sekretariat za izobraževanje, upravo in nacionalne skupnosti in Mestno upravo za kulturo Novega Sada, ki v okviru svojih možnosti skrbita za nacionalne skupnosti v multietničnem Novem Sadu in Vojvodini, pa tako tudi o nas Slovencih na teh prostorih.

Pred kratkim se je začelo bolj intenzivno sodelovanje s Poslovnim klubom Slovenije in Vojvodine iz Novega Sada. V pogovorih, ki sem jih imela s predsednikom kluba, sva ugotovila, da imata PKS in Kredarica velike možnosti za sodelovanje. Čeprav se ukvarjamo z različnimi stvarmi, PKS s podjetništvom, gospodarstvom in ekonomijo, Kredarica pa s kulturnimi dejavnostmi, resno razmišljamo o tem, na katere načine bi lahko povezovali naše aktivnosti v prihodnosti in katere so možnosti, da si medsebojno pomagamo ter da združeno delamo v interesu članov obeh organizacij. Že imamo skupne načrte in ideje, za katere upam, da jih bomo uresničili.

Veliko je še institucij, posameznikov in prijateljev društva v Sloveniji in pri nas, ki na različne načine pomagajo pri delu in življenju društva. Ni vedno samo denar ta, ki je pomemben. Seveda ko imate idejo, je ne morete realizirati, če nimate denarja. Ampak občasno denar za nekatere stvari ni potreben, če imate dobro voljo prijateljev, ki vam nekaj dajejo in priskočijo na pomoč, ko jo potrebujete.

Poleg obsežnega dela v društvu ste tudi članica Nacionalnega sveta slovenske nacionalne manjšine v Srbiji?

Kot rezultat večletne želje Slovencev s teh prostorov, da se zberemo pod eno kapo, je junija 2010 bil ustanovljen prvi Nacionalni svet slovenske nacionalne manjšine v Srbiji. Ustanovitev nacionalnega sveta sta močno podprla Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu in Veleposlaništvo

Republike Slovenije v Beogradu.

21 elektorjev, za katere so se po širni Srbiji zbirali podpisi tistih, ki so podpirali to idejo, smo formirali nacionalni svet od uradno 15 članov, ampak tudi ostali, ki niso med teh 15, aktivno sodelujejo in dajejo prispevek delu nacionalnega sveta. Iz našega društva so štirje člani v nacionalnem svetu. Skozi svoje odbore ima nacionalni svet nalogo predvsem pospeševati napredek slovenske nacionalne skupnosti v Srbiji na območju kulture, izobrazbe, informiranja in službene uporabe jezika in pisave.

Mislim, da ne bom naredila napako, če v imenu vseh povem, članov nacionalnega sveta razširjene sestave in v imenu tistih, ki so s svojim podpisom podprli njegovo ustanovitev, da nam je vsem v ponos, da smo ustanovili prvi nacionalni svet in tako vstopili v zgodovino. Sigurno, da ni možno v trajanju enega mandata popolnoma uresničiti vse, kar je načrtovano, ampak sem sigurna, da se bomo trudili za sabo pustiti temelj za tiste, ki bodo delo nacionalnega sveta nadaljevali za nami.

Kako vidite prihodnost društva? Kaj bi sporočili članom?

Moramo se zavedati tega, da se časi spreminjajo, da prihajajo nove generacije in da načini delovanja in življenja društva, ki so bili ustrezni v enem drugem času, danes niso več, in kot se je spremenilo življenje in okoliščine v obdobju 15 let, se bo moralo tudi društvo. Moramo držati korak s časom, v katerem živimo, in oblikovati sodobne načine delovanja. Seveda, osnovno vprašanje je, kako v življenje in dejavnosti društva aktivno vključiti mlade generacije (posebej, če so to tretje ali četrte generacije), ki morda nikoli niso imele stike s Slovenijo ali pa ti stiki niso aktivni. Odgovoriti na to in na podobna vprašanja ni enostavno in rešitve ne moremo takoj dobiti, ker na to vpliva veliko faktorjev, ki jih treba analizirati in predpostaviti, kako se bodo odvijali v prihodnosti. Zato mislim, da je zdaj trenutek, da se o tem začne razmišljati.

Članom bi sporočila, da ne pozabljajo na svoje korenine, da svoje otroke, vnuke, pravnuke spodbujajo, da se aktivno spoznajo s Slovenijo, njeno kulturo in tradicijo nasploh, ker imajo biti na kaj ponosni. Izven Slovenije, tukaj v Novem Sadu, to lahko uresničijo skozi aktivnosti in življenje društva. Vse aktivnosti društva obstajajo za vas in zaradi vas tukajšnjih Slovencev.

Društvo Kredarica ste vi. Naredite, da bodo jutri to tudi vaši potomci.

Pogovor vodila:
Marija Lovrić

Kredarica

Atrij Muzeja Vojvodine je bil 11. junija 2011 preplavljen z zvoki polke in valčka, ter narodnih pesmi iz Slovenije, ki so pri izvajanju Moškega zbora Maj iz Kranja, pod vodstvom dirigenta Janeza Čadeža in Mešanega zbora Društva Slovencev Kredarica iz Novega Sada, pod vodstvom Suzane Gros-Marković, vse prisotne navdušili nad pesmijo in plesom. Pravijo da je vedno veselo kjer koli se Slovenci pojavijo in da s pesmijo in vinom znajo razgaliti tudi tiste najtrše. To pot je sicer manjkalo vino, ali so pesmi dveh zborov bile čista dovolj da se vsi lepo počutijo.

Društvo Slovencev Kredarica iz Novega Sada je pogost gostitelj pevskim zborom iz Slovenije, prav tako tudi Društvom Slovencev ki živijo izven Slovenije toda negujejo tradicionalno narodno glasbo. Tokrat so to bili gostje iz Kranja, moški zbor Maj, ki je imel zelo lep in vesel nastop. Z vsem srcem so se trudili da z raznovrstnim izbranim programom, pesmimi iz vseh delov Slovenije pa tudi širše (zaslišala se je tudi dalmatinska pesem), z nenavadnimi priredbami ki je vse prisotne navdušil. Janez Čadež, dirigent in umetniški vodja teh kranjskih fantov se trudi da njihovi nastopi privabijo čim več publike, da so vedno malce drugačni, sveži in v tem so tudi uspešni. Posebno pozornost je izzval tudi inštrument o katerem njegov lastnik Milan Kalan pravi: "Igram na sodu-basu, inštrumentu ki sem ga sam izdelal. On zamenjuje na neki način kontrabas, ali pokriva razpon za oktavo in pol. Petnaest let sem v zboru koliko je tudi inštrument star. Videl sem takšen inštrument v Nemčiji, bil mi je všeč pa sem ob prihodu domov napravil podobnega. Torej idejo sem si sposodil ali je moj inštrument izpadel še boljši, lepši in atraktivnejši tako da je unikaten a zdaj drugi kradejo ideje meni. Kjerkoli me vidijo z mojim sod-basom se ljudje radi slikajo, da se ga dotaknejo in to je še dodatno potrdilo da sem napravil ta pravo stvar".

In na obvezno vprašanje kako so doživeli naše mesto, so gostje iz Kranja navdušeni nad Novim Sadom kot tudi nad toplim sprejemom gostiteljev iz Kredarice. Na naše presenečenje, je bilo med gosti tudi nekaj bivših vojakov JNA ki so služili vojaški rok v Novem Sadu, a mnogi od njih imajo tukaj tudi sorodnike. Pravijo da je velika podobnost med tema dvema mestoma. Seveda je Kranj malo manjši, a v Novem Sadu je veliko Slovencev a v Kranju vse več Srbov opažajo s smehom in upajo da bodo kmalu spet ponovno prišli.

Realizacijo dogodka so omogočali: predsednik DS Kredarica Albert Kužner, predsednik Upravnega odbora DS Kredarica Ivan Zavrtanik in članica Upravnega odbora Katja Juršić-Huzjan.

Elizabeta Berček
<http://www.topsrbija.com/>
Prevedla: Elza Ajduković

NASTOPI IGRALNEGA ANSAMBLA DS KREDARICA

KRANFEST - KRANJSKA NOČ

Dolgo pričakovana pot je prišla in se začela. Igralni orkester Kredarica je spet bil v prelepem Kranju in sodeloval v Kranjski noči.

Vodja poti je bil Srđan Radaković, člani igralnega ansambla so bili vodja Milan Bireš, kitarist in pevec, Ivan Katava, bas kitara, Saša Jovičić, igralec na harmoniki, in pevka Sara Bireš. Z nami je šla tudi Slavica iz turističnega društva Novi Sad. Pot ne bi bila tako prijetna, če ne bi vozil Damir. Potovanje je bilo zelo prijetno in ob smehu in dobri družbi je hitro minilo. In končno, Slovenija, prišli smo! Resnično sem imela kaj za videti. Drugačna kultura, ljudje nasmejani, srčni in veseli gostov. V turistični agenciji so nas pričakale deklice, ki so nas informirale o načrtu in programu Kranjske noči. Mi smo sodelovali drugi dan, tako da smo imeli cel dan pred sabo. Srđan Radaković nam je pripovedal o prelepem Kranju. Obiskali smo

Prešernovo hišo, katedralo, rove pod Kranjem. Utrujeni, ampak zadovoljni, smo prišli v naš hotel Azul, kjer smo se spočili in pripravili za nastop, ki nas je čakal naslednji dan.

Nastopali smo na glavnem trgu, igrali smo vojvodinske pesmi, ki so bile občinstvu zelo všeč. Naš nastop je trajal eno uro. Občinstvo na trgu se je ob našem igranju povečalo. Harmonika, bas kitara, Milan in jaz smo uspeli zblížiti Slovenijo in Novi Sad in srca so nam igrala kot eno. Vse se je končalo dobro.

Gospa Slavica je imela stojnico, na kateri je predstavljala turistično ponudbo Novega Sada in reklamirala našo Kredarico. To je bilo prvič, da sta se združila Kredarica in turistična zveza Novega Sada, ker sta Kranj in Novi Sad prijateljski mesti. Prišla je nedelja, dan za vrnitev domov. Dogovorili smo se, da obiščemo tudi Bled, da bi čim več časa bili v naši Sloveniji.

To je bilo moje prvo srečanje s Slovenijo, katerega ne bom nikdar pozabila, vso to lepoto, ljudi in glasbo. Kranjska noč, nasvidenje naslednje leto!

Sara Bireš
Prevedla: Helena Bireš

NASTOP ORKESTRA KREDARICE NA RIMSKIH DNEVIH

V Hrtkovcih, nedaleč od Rume, v eni najzanimivejših vasi v Sremu, v Vojvodini, je bil 18. septembra 2011 festival Rimski dnevi. Festival Rimski dnevi ima za vzor starorimski festival Nori Romani, ki se je praznoval konec rodovitnega leta in, kot organizatorji duhovito poudarjajo, se odvija, s krjašimi prekinitvami, že 2312-ič. Festival se odvija v dobrem vzdušju, z obilo lepe glasbe, jedace in pijače. Ta obnovljen festival daje poudarek na pisanost narodov, ki živijo na teh prostorih, ga pa organizirajo vsi meščani, ne glede na nacionalno, versko ali kakšno drugo pripadnost ali različnost. Zato nosi prireditev podnaslov - Festival dobre volje. Ena od tem festivala je tudi Gomolava, kraj poleg Hrtkovcev, arheološko najdbišče iz prazgodovine.

Nahaja se na levi obali Save, naseljeno je bilo tekom šestih tisočletij in je ena od najbolj znamenitih lokacij v Evropi.

Zoran Jovičić, naš prijatelj in predsednik Društva Slovencev Emona iz Rume, ki je imel direktne stike z organizatorjem priljubljene prireditve, je predlagal, da na tem festivalu Slovence s teh naših vojvodinskih prostorov predstavi Igralni ansambel Društva Slovencev Kredarica. Kot vedno, smo se z veseljem odzvali na nastop in smo obenem bili del te pisane atmosfere. V slovenskih oblekah smo se družili in sprehodili po centru mesta z ostalimi nastopajočimi, udeleženci in obiskovalci, s Cezarjem, Vestalkami, dvokolesniki in rimskimi vojaki.

Rimsko vzdušje

V bogatem programu, ki je trajal od poldne do poznih večernih ur, je nastopilo več kot 15 kulturno-umetniških društev iz cele Vojvodine in Beograda. Med njimi je bil tudi naš orkester v naslednji sestavi: Milan Bireš - vodja ansambla, kitara in solist, Vladimir Juzbašić - harmonika, Ninoslav Svijić - trobenta, Davor Horvatić - klarinet, Ivan Katava - bas ter Helena Bireš - solistka. Ansambel je v več kot polurnem nastopu igral in pel slovenske polke in valčke,

Nastop orkestra DS Kredarica

ki so jih starejše generacije navdušeno prepoznale kot melodije iz nekaterih drugih časov ter zaplesale, mlajši so pa imeli možnost prvič poslušati in se seznaniti s slovenskim melosom.

Zvečer, po končanem festivalu in na poti domov, smo se ustavili v Vrdniku, kje smo na večerji pri našem basistu Ivanu Katavi nadaljevali dobro razpoloženje v družbi njegove mame Katarine Majhenšek Katava, ki je po poreklu Slovenka, rojena davnega 1929. leta. Na koncu dneva je to bila še ena dobra priložnost, da orkester zaigra slovensko glasbo, ob kateri tudi sosede iz bližnjih hiš niso ostali ravnodušni ter so se pridružili dobro razpoloženi družbi.

Tekst in foto:
Silva Martinec

DVODNEVNA PREDSTAVITEV DS KREDARICA NA SEJMU TURIZMA V NOVEM SADU

V Novem sadu, na Novosadskem sejmu, je od 28. septembra do 2. oktobra potekal 44. Mednarodni sejem turizma v okviru sejma LORIST (sejem lova, ribolova, športa in turizma), ki se je tekom prejšnjih let afirmiral kot eden najpomembnejših mest za predstavitev mednarodne turistične ponudbe. 29. septembra so v okviru omenjenega sejma dodelili tradicionalne nagrade Turistična prizma v akciji Za novo kvaliteto v turizmu, ki se je udeležilo 6 držav z bivšega jugoslovanskega prostora. Slovenija je tudi predstavila nekatere svoje kraje, Turistično prizmo pa sta dobila Postojnska jama in Terme Ptuj. V Master centru Novosadskega sejma so se slovesne podelitve udeležili namestnik veleposlanika Republike Slovenije Milan Predan, predsednik Poslovnega kluba Slovenije in Vojvodine Saša Jovanović, predstavniki diplomatskih zborov, novinarji in številni gosti.

Ta manifestacija je bila dobra priložnost, da se tudi naše društvo predstavi s svojim igralnim ansamblom, ki je popestril podelitev Turistične prizme s svojimi glasbenimi nastopi na sami dodelitvi nagrad kot tudi na koktajlu po končanem uradnem delu programa. Številni gosti so imeli priložnost poslušati vojvodinsko kot tudi

Na podelitvi Prizme

slovensko glasbo, ki je dala posebno noto celemu dogodku, prijetno presenetila in navdušila prisotne Slovence kot tudi vse ostale. Igralni ansambel je nastopil v sestavi: vodja ansambla in vokal Milan Bireš (kitara), Ivan Katava (basist), Vladimir Juzbašić (harmonika), Davor Horvatić (klarinet), Ninoslav Svijić (trubenta), Branko Veselinović (trubenta) ter pevka Helena Bireš.

NASTOPI IGRALNEGA AMSAMBLA DS KREDARICA

Na koktajlu

Naslednji dan se je orkester našega društva še enkrat predstavil na sejmu turizma, na manifestaciji Dobrodošli na Gorenjsko oz. promociji slovenskih turističnih organizacij iz Kranja, Bleda, Bohinja, Kranjske Gore, Radovljice, Krvavca. Zraven kranjske klobase, pehtranove in orehove potice je bila atmosfera čisto gorenjska, ko je orkester zaigral znane polke in valčke, gorenjski melos Avsenikovih

V popoldanskih urah, po slovesni otvoritvi mednarodnega sejma konjereje Horsvil, v centru mesta, je naš orkester pred številnimi someščani še enkrat imel večurni nastop na odprtem, na stojnici blejske turistične organizacije. Mimoidoči so se imeli možnost seznaniti z lepotami Slovenije, uživati v degustaciji gorenjskih dobrot in, seveda, v glasbi.

Tekst in foto:
Silva Martinec

NAŠA SLOVENSKA BESEDA

V Zrenjaninu je 11. junija 2011 potekalo tradicionalno tekmovanje v recitiranju. Udeleženci so bili iz Novega Sada, Vršca, Subotice, Zrenjanina, Beograda in Kruševca. Prireditve se je udeležil tudi slovenski ambasador Franc But, ki je prisotne opozoril, da to leto praznujemo 20-letnico samostojnosti Slovenije, in poudaril pomen srečanja Slovencev na takšnih prireditvah, saj je jezik ta, ki podpira kulturo, in izrazil zadovoljstvo, da obstaja želja in potreba izven meja Slovenije v okviru društev, da se spodbuja slovenstvo in govori slovensko. Prisotne je nagovorila Martina Drča, predsednica Društva Slovencev iz Zrenjanina.

Veleposlanik Franc But

Voditeljici programa sta bili mag. Milena Spremo in Tanja Vojnović, žirijo so sestavljale prof. Maja Đukanović, Andreja Ponikvar in Vera Popović. Točkovala se je pravilnost izgovorjave in umetniški vtis.

Društvo iz Subotice je osvojilo 1. mesto, Društvo Slovencev Sava iz Beograda 2. mesto, a Društvo Slovencev Kredarica je zasedlo 3. mesto. V recitiranju je 1. mesto v skupini otrok pripadlo Ivu Vučkoviću iz Subotice in Karolini Grujić iz Zrenjanina. 3. mesto je zasedel Igor Maksimović iz Vršca. V skupini mladostnikov sta 1. mesto zavzeli Darija Kovrlija in Snežana Goršek iz Beograda, 3. mesto je zasedla Maja Cvejić iz Novega Sada. V skupini odraslih je Dušanka Tomić iz Beograda zasedla 1. mesto, Dušica Adamović iz Bora 2. mesto, a Siniša Močnik iz Zrenjanina 3. mesto.

Z leve: Martina Drča, predsednica DS Planika, Maja in Milica Cvejić

Po končanem tekmovanju ter pregledu evidence, ki jo je vodila zapisnikarica in članica žirije Tanja Vojnović, je žirija odločila naslednje: najstarejši udeleženec je bila Katica Ristić iz Vršca, a najmlajši udeleženec Tadej Race iz Subotice. Najbolj originalen nastop je imel Ivan Kovač iz Subotice.

V progamu je sodeloval pevski zbor Društvo Slovencev Planika iz Zrenjanina, posebni gost pa je bil moški pevski zbor iz Kranja.

Na koncu programa, kot vedno, so organizatorji pripravili bogato kosilo.

Maja Cvejić

Maja Cvejić

Foto: Milorad Cvijanović

EKSKURZIJA UČENCEV DOPOLNILNEGA POUKA SLOVENŠČINE V SLOVENIJO (5. 6. 2011- 9. 6. 2011)

Ekскурzije v Slovenijo se je poleg obeh učiteljic udeležilo 19 učencev slovenskega porekla iz društev Slovencev v Srbiji.

V nedeljo, 5. 6. 2011, ob 10.20 uri smo udeleženci z vlakom krenili iz Beograda proti Sloveniji, v Ljubljano smo prispeli ob 21. uri. Sledil je odhod z avtobusom v Nove Jarše pred OŠ Jožeta Moškriča in nastanitev pri gostiteljih. Šola ima sedež v manjšem modernem naselju ob obvoznici in nasproti velikega nakupovalnega centra BTC.

V ponedeljek dopoldan so učenci prisostvovali pouku na OŠ Jožeta Moškriča. Razvrščeni so bili v razrede svojih vrstnikov gostiteljev. Celo dopoldne so kuhali, mešali, rezali, dekorirali živila in na koncu pripravili razstavo z naslovom Zdrave jedi. Obiskovalci smo lahko poskusili: sirni in zelenjavni namaz, bio kruhke, sadne solate. Po kosilu smo se skupaj z mestnim avtobusom odpeljali v center Ljubljane. Ustavili smo se pred Lutkovnim gledališčem in si ogledali stavbo in razpored predstav. Na Ljubljanski grad smo se vzpeli s tirno vzpenjačo. Tu smo se razgledali po razstavi Slovenska zgodovina, se povzpeli na Razgledni stolp, ogledali Virtualni muzej in se sprehodili po ostankih utrd, ki nudijo lep razgled na vse strani kotline.

Peš smo se spustili do starega jedra Ljubljane, Plečnikov tržnice. Pot nas je vodila do Robbovega vodnjaka, Mestne hiše, mimo hiše Lili Novy, do obrežja Ljubljanice in čez Čevljarški most. Pri Prešernovem spomeniku smo se zazrli v pročelje hiše, v kateri je bivala Julija Primic. V spomin smo si priklicali poznavanje pesnikovega življenja in dela. V Ljubljano smo ponovno zrl s Tromostovja in od tu občudovali prenovljena pročelja hiš, ki obdajajo Prešernov trg. Na avtobus smo se napotili preko novega mostu zaljubljenec. Pred šolo smo se vrnili v dogovorjenem času, tu so nas že čakali starši gostitelji.

Tudi v torek so učenci začeli dan s poukom. Dopodan so preživeli prepevajoče. Naučili so se slovensko ljudsko pesem Soldaška. Po kosilu smo se skupaj z otroki gostitelji odpravili na kopanje v Vodno mesto Atlantis v BTC-ju. Prijazno in strokovno usposobljeno osebje je otrokom pripravilo nepozabno animacijo. Polni lepih vtisov in utrujeni smo se po kopanju odpravili do šole, kjer so otroke prevzeli gostitelji.

Še tretji dan je dopoldan minil v šolskem okolju in vzdušju. Tokrat so otroci ustvarjali v likovni delavnici. Iz gline so si za

spomin izdelali slovenski grb. Po kosilu smo se zbrali v učilnici, kjer smo si zaupali svoje vtise, želje, pričakovanja. Učiteljici sva spodbujali otroke, da so izrazili svoja občutja, se spomnili na videno, pripovedovali o družini, pri kateri so bivali, vrstnikih, ki so jih spoznali, o šoli, na kateri so gostovali, Slovencih, Ljubljani ... Ker so za ta dan bile napovedane nevihte, smo obisk Živalskega vrta spremenili v ogled filma. Tako smo se odpravili v Kolosej na ogled filma Rio (sinhronizirana animirana družinska pustolovščina). Peš smo se vrnili pred šolo. Otroci so bili še zadnjič predani v oskrbo gostiteljem.

V četrtek zgodaj zjutraj smo se izpred šole odpeljali na železniško postajo, od tam pa z vlakom do Beograda. Slovo je bilo težko, saj so vsi udeleženci tega druženja preživeli skupaj veliko lepih trenutkov.

Cilji ekskurzije so bili spoznati Ljubljano, se seznaniti z zgodovino, arhitekturo, umetnostjo, zanimivostmi mesta, v katerem so učenci bivali. Dobiti vtis o šolskem sistemu, organiziranosti pouka, šolskim redom. Bogatiti in utrjevati besedišče v slovenskem jeziku, biti v stiku z avtohtonimi govorcji, se seznaniti z osnovami knjižnega jezika in komunicirati v slovenščini. Spoznati slovensko ljudsko pesem. Družiti se z vrstniki, navezati in ohraniti stik s Slovenci. Učenci so bili zadovoljni in navdušeni nad za njih pripravljenimi popoldanskimi aktivnostmi, ki so se jih udeleževali tudi otroci gostitelji. Tako so vsi otroci preživeli skupaj resnično ves čas bivanja v Sloveniji. Z vrstniki in starši gostitelji so se lepo ujeli in si med seboj izmenjali naslove. Prvi ponovni kontakti so bili vzpostavljeni še isti večer po prihodu na domove v Srbiji. Na ta način so se povezali tudi starši na obeh straneh meja ter si izrekli zahvalo.

Ekskurzijo otrok so finančno podprli: Zavod za šolstvo RS, Slovenski poslovni klub v Beogradu, OŠ iz Ljubljane in starši. Vsem se udeleženci najlepše zahvaljujemo.

Tatjana Bukvič in Barbara Goršič,
učiteljici dopolnilnega pouka v Srbiji

VTISI UČENCEV DOPOLNILNEGA POUKA SLOVENŠČINE IZ NOVEGA SADA

V osnovni šoli Jožeta Moškriča smo se učili slovenščino in igrali košarko. Šli smo na grad, ki je zelo velik. Pri gostiteljih sem igral PS3 in šli smo na kegljišče. Naučil sem se še več slovenščine.

Srđan Veselinov

V Ljubljani nam je bilo zelo lepo. Obiskali smo ljubljanski grad. Obiskali smo tudi BTC in bili smo v Atlantisu. Gostitelji so bili zelo prijazni, peljali so me v Portorož, kjer smo se sprehajali.

Olivera Veselinov

Šli smo v terme in se pri gostiteljih igrali. Bili smo v BTC-ju in spoznali Ljubljano. Gostitelji so imeli psa in igral sem se z njim.

Zoran Veselinov

V Sloveniji sem spoznal veliko prijateljev. Bili smo v šoli Jožeta Moškriča. Vsak dan smo igrali nogomet in se učili slovenščino.

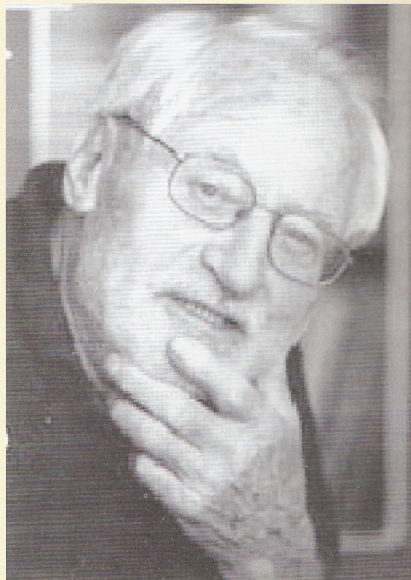
Luka Popović

V Sloveniji sem spoznal prijateljice Slovenke: Valerijo, Saro, Karin, Tinčo, Nikolino, Špelo, Matejo ... Šli smo v BTC, v tržni center. V košarki smo premagali fante iz Osnovne šole Jožeta Moškriča.

Vuk Maletin

TONE PAVČEK

slovenski pesnik, esejist, prevajalec in urednik

Pesnik, esejist in prevajalec Tone Pavček se je rodil 29. 9. 1928 v Šentjuriju pri Novem mestu. Diplomiral je leta 1954 na Pravni fakulteti v Ljubljani. V letih 1955–1957 je bil novinar pri Ljubljanskem dnevniku in Ljudski pravici, nato pa do leta 1972 novinar in urednik na RTV Ljubljana. Hkrati je bil v letih 1963–1967 ravnatelj Mladinskega gledališča v Ljubljani. Od 1972 do upokojitve 1990 je bil glavni urednik Cankarjeve založbe.

Tone Pavček se je vidno uveljavil tudi kot družbeni in politični delavec, še posebej v času osamosvajanja Slovenije. V letih 1979–1983 je bil dva mandata predsednik Društva slovenskih pisateljev in je odločno nasprotoval jugoslovanskim unitarističnim prizadevanjem. V letih 1986–1990 je bil poslanec slovenske skupščine in je na množičnem zborovanju na Kongresnem trgu v Ljubljani leta 1989 prebral za osamosvojitveni proces pomembno Majniško deklaracijo.

Za svoje pesniško in prevajalsko delo je prejel vrsto nagrad in priznanj, med njimi trikrat Levstikovo (1958, 1962, 2005) za mladinsko poezijo in leta 1984 Prešernovo za pesniško zbirko Dediščina. Pavček je tudi po človeški plati izjemno zavezan mladim, zato ni naključje, da ga je Unicef leta 1996 imenoval za enega svojih ambasadorjev.

Tone Pavček se je v knjigi najprej predstavil v zbirki Pesmi štirih (1953) skupaj s Kajetanom Kovičem, Cirilom Zlobcem in Janezom Menartom. Kot je poudarila kritika in presodila literarna zgodovina, je bil svet Pavčkove lirike sprva vitalističen, v razmerju do narave včasih idiličen in harmoničen. Ta oznaka velja v pretežni meri za zbirke Sanje živijo dalje (1958), Ujeti ocean (1964) in Poganske hvalnice (1976). Njegov pesniški razvoj je dosegel vrh v intenzivno doživeti, a hkrati z refleksivnimi toni podloženi poeziji v zbirkah Dediščina (1983) in Goličava (1988). V obeh se je prizadeto in hkrati z veliko ustvarjalno močjo dotaknil vprašanj življenja in smrti, tako z vidika posameznika kot tudi širše narodne skupnosti (Slovenske pesmi v zbirki Dediščina). V novih zbirkah Upočasnitve (1998), Darovi (2005) in Ujedaanke (2006) je zaživela poleg rodne Dolenjske tudi slovenska Istra, ob refleksivnih izpovednih tonih pa tudi fina jedkost in satirična ironija. V njegovi poeziji izstopa predvsem ljubezen do rodne Dolenjske, velik del njegovih del pa je posvetil tudi otrokoma Saši Pavček in Marku Pavčku.

V obliki je Pavček zavezan zvočnosti, včasih že kar spevnosti verza. Njegova lirika je blizu prvinskemu izviru poezije, ki ga določa govor in ne pisava. Večina njegovih pesmi ima vezano obliko z rimo ali asonanco, hkrati pa je notranje ritmično razgibana, da tudi ob strogem redu zbujata vtis najžlahtnejše improvizacije.

Ta način izražanja je pripomogel tudi k visoki vrednosti in privlačnosti Pavčkove poezije za otroke in mladino, ki se lahko enakovredno kosa z najboljšimi iz

naše literarne tradicije, z Levstikom in Župančičem. Za otroke je doslej napisal preko 20 knjig, med katerimi naj omenimo uspešnico Juri Muri v Afriki, fantazijsko bogato in jezikovno bravurozno Čenčarijo (1975) ter v sodobnem najstniškem duhu in govoru zasnovano zbirko Majnice (1996), za katero je prejel nagrado Večernica za najboljšo mladinsko knjigo leta.

Posebej je treba omeniti Pavčkovo esejistično pisanje, zlasti v treh delih objavljeno knjigo Čas duše, čas telesa (1994, 1997, 2004). V njej je občutljivo spregovoril o svojih dolenjskih rodovnih koreninah, o zorenju in odraščanju dečka in mladostnika, o šolanju v šoli in v življenju. Ta avtobiografska izhodišča je nadgradil s pogledi v širše dimenzije bivanja, kjer se izmenjavajo svetlobe in sence, ekstaze čutnosti in duhovnosti, hvala življenja in hlad minljivosti.

Obsežen je tudi Pavčkov prevajalski opus, vezan pretežno na rusko poezijo in njene vrhunske pesnike od Jesenina in Majakovskega, prek Ahmatove in Pasternaka do Cvetajeve in Zabolockega. Prevajal je tudi iz drugih slovanskih jezikov, poleg poezije za odrasle še pesmi za mladino. V številne tuje jezike so prevedene tudi njegove pesmi, v knjižni obliki med drugim v ruščino, srbsko, češčino, makedonščino, hrvaščino, gruzinščino in azerbajdžanščino.

Je pogost gost številnih literarnih večerov, bralnih značk in različnih kulturnih srečanj. Pavček je prejel tudi naziv vinski vitez, saj vzgaja vinograd trte refošk.

Je častni meščan Novega mesta, Mirne Peči in od 2007 tudi mesta Ljubljane.

Od 7. junija 2001 je izredni član, od 1. junija 2007 pa redni član SAZU.

Povzeto po:

<http://www.sazu.si/o-sazu/clani/tone-pavcek.html>

http://sl.wikipedia.org/wiki/Tone_Pav%C4%8Dek

S. M.

MAJNIŠKA DEKLARACIJA (1989)

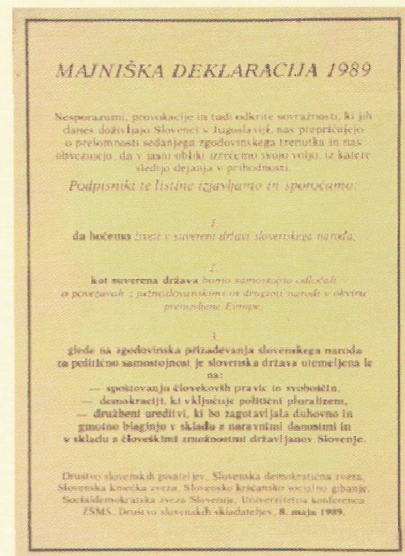
Na množičnem protestnem zborovanju zaradi aretacije Janeza Janše (odhod na prestajanje kazni) na Kongresnem trgu v Ljubljani 8. maja 1989 je pisatelj Tone Pavček prebral Majniško deklaracijo.

Zborovanje je bilo poimenovano "odprta seja predsedstva RK ZSMS", ker so ga oblasti prepovedale. Deklaracijo, katere avtorji so bili Dimitrij Rupel, France Bučar, Hubert Požarnik, Veno Taufer in Janez Janša, so podpisali Društvo slovenskih pisateljev, Slovenska

demokratska zveza, Slovenska kmečka zveza, Slovensko krščansko socialno gibanje in Socialdemokratska zveza Slovenije. Majniška deklaracija je bila politična izjava, ki so jo oblikovale prve slovenske opozicijske politične stranke in z njo zahtevale suvereno državo slovenskega naroda. Zahteve, izražene v Majniški deklaraciji, so postale temeljni program nastajajočih strank demokratske opozicije. Deklaracija je bila objavljena v dnevnem časopisu, v Delu 10. maja 1989.

Foto: Muzej novejšje zgodovine Slovenije

Besedilo Majniške deklaracije

Podpisniki te listine izjavljamo in sporočamo:
da hočemo živeti v suvereni državi slovenskega naroda;
kot suverena država bomo samostojno odločali o povezavah
z južnoslovanskimi in drugimi narodi v okviru prenovljene
Evrope;
glede na zgodovinska prizadevanja slovenskega naroda za
politično samostojnost je slovenska država lahko utemeljena
le na:

spoštovanju človekovih pravic in svoboščin,
demokraciji, ki vključuje politični pluralizem,
družbeni ureditvi, ki bo zagotavljala duhovno in gmotno
blaginjo v skladu z naravnimi danostmi in v skladu s
človeškimi zmožnostmi državljanov Slovenije.

Društvo slovenskih pisateljev, Slovenska demokratska
zveza, Slovenska kmečka zveza, Slovensko krščansko
socialno gibanje, Socialdemokratska zveza Slovenije,
Univerzitetna konferenca ZSMS, Društvo slovenskih
skladateljev, 8. maja 1989.

**DS KREDARICA SE ZAHVALJUJE ZA DOTACIJE,
DARILA IN SODELOVANJE:**

- URADU VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU - za sofinanciranje redne dejavnosti in projektov društva v 2011
- MINISTRSTVU ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT REPUBLIKE SLOVENIJE - za sofinanciranje dopolnilnega pouka slovenščine v šolskem letu 2010/2011
- KNJIGARNI FILARGO PUBLISHING, Ljubljana, Slovenija
- VISOKI ŠOLI STROKOVNIH ŠTUDIJEV ZA IZOBRAŽEVANJE VZGOJITELJEV, Novi Sad
- RAJKU MARIČU - častnemu konzulu Republike Slovenije za AP Vojvodino
- ALBERTU KUŽNERJU - predsedniku društva
- IVANU ZAVRTANIKU - predsedniku Upravnega odbora društva
- KATJI - JURŠIĆ HUZZAN - članici Upravnega odbora društva
- MIHAJLU VLASOVU - članu Upravnega odbora društva
- FRANJI MIHEVCU - članu društva
- DARINKI IVANČEVIĆ - članici društva
- IVANU KATAVI - članu društva

VKLJUČITE SE V AKTIVNOSTI DRUŠTVA

***DOPOLNILNI POUK SLOVENŠČINE POTEKA**

ZA ODRASLE OB TORKIH:

- od 17.00 do 18.15 (nadaljevalci)
- od 18.15 do 19.30 (lanski začetniki in letošnji začetniki)
- od 19.30 do 20.45 (izpopolnjevalci)

ZA OTROKE OB PETKIH:

- od 18.00 do 19.00 (mlajši otroci)
- od 19.00 do 20.30 (starejši otroci in mladostniki)

V prostorih društva

***VAJE ZBORA IN MOŠKE PEVSKE
SKUPINE POTEKAJO:**

- OB TORKIH od 18.30 do 20.00
- OB SREDAH od 19.00 do 20.30

V prostorih Židovske občine, Jevrejska 11

***VAJE ORKESTRA POTEKAJO:**

- OB PONEDELJKIH od 19.00 do 20.30

V prostorih Visoke šole strokovnih študijev za izobraževanje vzgojiteljev, Petra Drapšina 8

**NAJAVA DOGODKOV, KI JIH ORGANIZIRA
DRUŠTVO DO KONCA LETA:**

- Koncert MePZ Studenec-Pivka, Slovenija - **november**
- Tradicionalni VIII. Koncert slovenskih pesmi in poezije - **november**
- Miklavževanje - **december**
- Božična/novoletna maša, ki jo opravlja nadškof Stanislav Hočevar - **december**

**SLOVENCİ PO SVETU - INFORMIRAJTE
SE NA SPLETNI STRANI**

20 LET SAMOSTOJNOSTI REPUBLIKA SLOVENIJA

Bilten "Kredarica". Izhaja tromesečno. Uredniški odbor: **Silva Martinec** - v.d. urednica; **Elza Ajduković** - prevajalka; **Marija Lovrić** - članica; Priprava za tisk: **Slobodan Juhas**. Tisk: „**TAMPOGRAF**“ Novi Sad. Naklada: 300 izvodov. Izvod brezplačen. Naslov uredništva: **Društvo Slovencev "Kredarica"**, 21000 Novi Sad, Trg slobode 3. Telefon 021/427-106. E-mail: kredarica@teamnet.rs. Rešenjem **Sekretariata za informiranje** štev.: 105-651-00104/2002-01 od 19. novembra 2002, Bilten "Kredarica" vpisan v Register sredstev javnega informiranja - Financiranje izhajanja omogoča **Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu**.

CIP - Каталогизacija u publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад

061 . 237 (497 . 113 Нови Сад)

KREDARICA : bilten Društva Slovencev v Novem Sadu / urednica Silva Martinec . - Let. 1 , št. 1 (marec 2001) - .
- Novi Sad : Društvo Slovencev "Kredarica", 2001 -. - Ilustr .
; 30 cm

Tromesečno
COBISS.SR-ID 223276807

ISSN 1821-1070